

Nakládání s komunálním odpadem

I přes postupné zlepšování zůstávají výzvy pro pokrok EU na cestě k oběhovému hospodářství stále aktuální

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Obsah

Body

01–19 | **Hlavní sdělení**

01–04 | Proč je tato oblast důležitá

05–19 | Co jsme zjistili a doporučujeme

20–107 | **Podrobnější pohled na naše připomínky**

20–63 | **Komise zpřísnila cíle a další právní požadavky, ale řízení o nesplnění povinnosti týkající se neplnění cílů v oblasti nakládání s odpadem zahájila pozdě**

25–35 | Komise navrhla cíle opírající se o důkladné zdůvodnění

36–53 | Komise postupně zpřísnila právní požadavky na komunální odpad, ale na trhu recyklace přetrvávají problémy

54–63 | Komise vydala relevantní doporučení členským státům, ale prosazování přepisů týkajících se nesplnění cílů v oblasti odpadu bylo ovlivněno personálními problémy a zpožděními

64–100 | **Členské státy zařazené do vzorku postupují pomalu kvůli nedostatečnému veřejnému financování a neschopnosti plně využívat ekonomické nástroje**

70–79 | Vnitrostátní plány pro nakládání s odpady členských států zařazených do vzorku podceňují potřeby v oblasti infrastruktury a postrádají podrobné informace o očekávané dostupnosti finančních prostředků

80–85 | Navzdory pokroku v tříděném sběru zůstává jeho úroveň ve třech ze čtyř členských států zařazených do vzorku velmi nízká

86–100 | V oblasti ekonomických nástrojů dosáhly členské státy zařazené do vzorku jen omezeného pokroku

101–107 | **Většina projektů, které jsme zařadili do vzorku, měla zpoždění a u některých se vyskytly problémy s náklady a kapacitou**

Přílohy

Příloha I – O auditu

Příloha II – Pokrok členských států při plnění tří hlavních cílů v oblasti komunálního odpadu

Příloha III – Srovnatelnost údajů o odpadech

Příloha IV – Právní základ EU: opatření týkající se produkce a tříděného sběru odpadů

Příloha V – Zpětně získané recyklovatelné materiály a jejich prodejní ceny

Příloha VI – Financování politiky soudržnosti

Příloha VII – Nakládání s odpady: hlavní zúčastněné strany a finanční toky

Použité zkratky:

Glosář

Odpovědi Komise

Harmonogram

Auditní tým

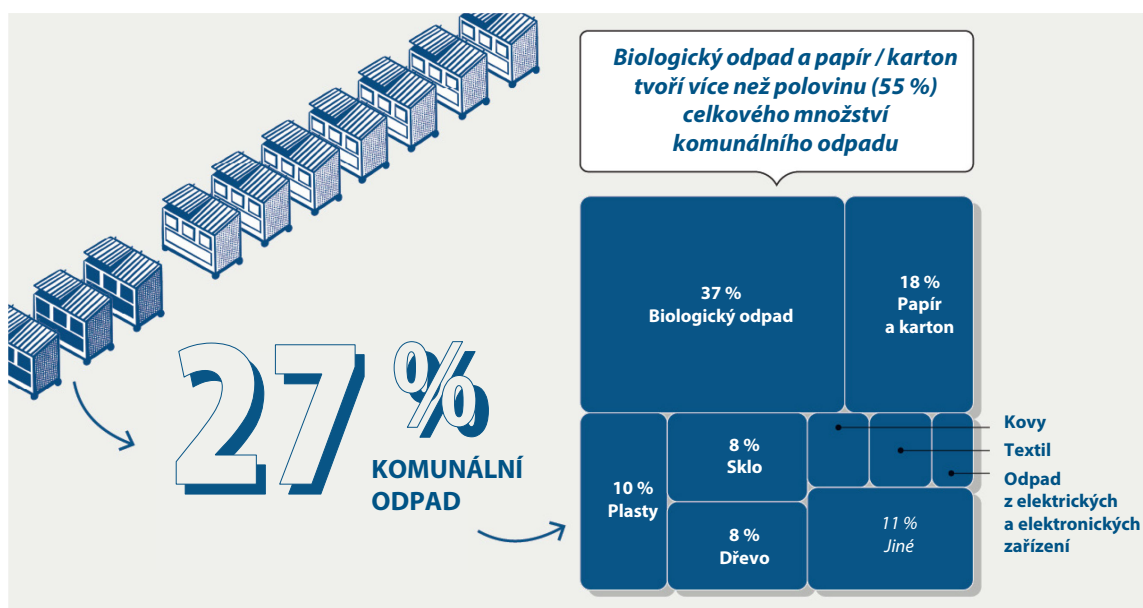
01

Hlavní sdělení

Proč je tato oblast důležitá

- 01** Odpad z domácností a odpad podobného složení z kanceláří, obchodů a dalších zdrojů – „komunální odpad“ – tvoří 27 % celkového množství odpadu vyprodukovaného v EU. Nakládání s komunálním odpadem je náročné vzhledem k jeho různorodému složení, fyzické blízkosti k lidem a dopadům na životní prostředí a zdraví. Významná část komunálního odpadu připadá na obalový materiál spolu s biologickým odpadem, jako je biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a parků, potravinářský a kuchyňský odpad. Podrobnosti viz [obrázek 1](#).

Obrázek 1 | Druhy komunálního odpadu podle hmotnosti

Pozn.: Procenta vycházejí z celkového množství vyprodukovaného odpadu bez minerálních odpadů.

Zdroj: EÚD na základě informačního dokumentu č. 02/2022 a souborů údajů Evropské agentury pro životní prostředí.

- 02** Účinné nakládání s komunálním odpadem vyžaduje dobře organizovaný tříděný sběr různých materiálů (např. sklo a papír/karton se třídí do samostatných nádob), vhodnou infrastrukturu pro třídění, zpracování, spalování anebo skládkování a životaschopný trh pro výstup z recyklace. Aktivní účast občanů a podniků na třídění odpadu je zásadní pro získání vysoce kvalitních recyklovatelných materiálů.
- 03** Dlouhodobým cílem EU je přechod na oběhové hospodářství, v němž se množství odpadu omezí na minimum a nevyhnutelný odpad se v co největší míře využije jako zdroj. Za tímto účelem EU stanovuje členským státům cíle, jež mají zajistit, aby byl určitý podíl komunálního odpadu připraven k opětovnému použití a recyklován a aby se recykloval obalový odpad. Stanovuje také cílovou hranici pro množství komunálního odpadu, které lze ukládat na skládky.

- 04** Očekáváme, že naše připomínky budou pro Komisi užitečné při přezkumu některých cílů v oblasti komunálního odpadu. Cílem auditu bylo posoudit opatření přijatá Komisí a členskými státy k dosažení cílů EU v oblasti komunálního odpadu. Posuzovali jsme: i) zda právní iniciativy Komise a její prosazování předpisů byly vhodné pro daný účel, ii) zda čtyři členské státy zařazené do vzorku (Řecko, Polsko, Portugalsko a Rumunsko) dosáhly patřičného pokroku při plnění cílů EU v oblasti odpadů a iii) zda 16 námi vybraných projektů, které byly prováděny v těchto čtyřech členských státech a spolufinancovány z fondů EU, bylo provedeno dobře z hlediska času, nákladů a kapacity. Náš audit se týkal období od roku 2014 do roku 2024. Další souvislosti a bližší informace o rozsahu a koncepci auditu jsou uvedeny v [příloze I](#).

Co jsme zjistili a doporučujeme

- 05** Celkově jsme dospěli k závěru, že Komise zpřísnila cíle a další právní požadavky v oblasti nakládání s komunálním odpadem; řada členských států nicméně čelí na své cestě k oběhovému hospodářství výzvám, zejména kvůli finančním omezením a nedostatkům v plánování a provádění.

Komise zpřísnila cíle a další právní požadavky, ale řízení o nesplnění povinnosti v souvislosti s nesplněním cílů v oblasti odpadů zahájila se zpožděním

- 06** Od roku 1975, kdy EU poprvé zavedla svou politiku v oblasti odpadů, se zaměření právních předpisů postupně přesunulo od skládkování ke spalování, poté k využití a následně k přípravě k opětovnému použití a recyklaci. Cíle v oblasti nakládání s komunálním odpadem byly zpřísněny a jejich počet se zvýšil, zejména díky změnám tří klíčových směrnic z roku 2018: [rámcové směrnice o odpadech](#), [směrnice o obalech a obalových odpadech](#) a [směrnice o skládkách odpadů](#) (body [25](#) a [26](#)).
- 07** Ačkoli některé členské státy dosáhly při plnění cílů významného pokroku, jiné vykázaly jen mírný pokrok a některé pokročily jen málo nebo vůbec. Rovněž si upozorňujeme, že produkce odpadů většinou stále roste se zvyšováním hrubého domácího produktu, i když v menší míře; oddělit tyto dva faktory je konečným cílem opatření pro předcházení vzniku odpadů, která musí členské státy zavést (body [27–28](#) a [40](#)).
- 08** Je obtížné určit, zda jsou potíže některých členských států s plněním cílů způsobeny počtem nebo ambiciózností cílů, nedostatkem účinných opatření ze strany členských států, nebo případně kombinací obojího (bod [29](#)).

- 09** Výše zmíněný posun v zaměření politiky (bod **06**) se projevil i v pravidlech, jimiž se řídí fondy politiky soudržnosti, které jsou již dlouho hlavním zdrojem financování méně rozvinutých členských států a regionů. Pravidla financování pro období 2021–2027 vylučují většinu investic do skládek a zařízení pro zpracování zbytkového odpadu, což odráží důraz hierarchie způsobů nakládání s odpady na vyšší stupně, jako je opětovné použití a recyklace (bod **36**).
- 10** Vedle těchto cílů se v právu EU postupně zpřísňují i další právní požadavky kladené na členské státy v oblasti komunálního odpadu (body **37–39** a **41–48**), z nichž nejvýznamnější jsou:
- rozšíření obsahu celostátních nebo regionálních plánů pro nakládání s odpady (např. by měly zahrnovat posouzení stávajících systémů sběru odpadů),
 - zavedení podmínky, která musí být splněna předtím, než Komise uhradí výdaje vynaložené na projekty spolufinancované z fondů politiky soudržnosti. Členské státy musí prokázat, že aktualizovaly plány pro nakládání s odpady a že tyto plány jsou v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech,
 - zavedení požadavku, aby členské státy používaly ekonomické nástroje, např. finančních nástrojů, které mají motivovat určité chování nebo od něj odrazovat (např. daně ze skládkování nebo systémy zálohování a zpětného odběru),
 - rozšíření seznamu toků odpadu, u kterých je vyžadován tříděný sběr.
- 11** V posledních pěti letech Komise rovněž předložila legislativní návrhy, které se zabývají problémem odpadů z hlediska výroby, tj. zaměřují se na design výrobků. Bude však trvat určitou dobu, než bude možné zaznamenat podstatné výsledky (bod **49**).
- 12** Klíčovou výzvou na cestě k oběhovému hospodářství je životaschopnost odvětví recyklace. Cílů v oblasti recyklace lze dosáhnout pouze za předpokladu, že bude existovat recyklační infrastruktura a bude využití a trh pro výstup z recyklace. V některých členských státech je však recyklačních zařízení málo, zatímco v jiných hrozí uzavření některých stávajících zařízení, zejména těch, která se zabývají recyklací plastů, a to z důvodu rostoucích nákladů, nedostatečné poptávky po jejich produkci v EU a dovozu levnějších recyklovaných a primárních plastů ze zemí mimo EU. Bereme na vědomí, že Komise oznámila, že v roce 2026 bude přijat nový akt o oběhovém hospodářství, jehož cílem bude řešit otázky trhu a poptávky (body **50–53**).

Doporučení 1

Řešit problémy na trhu recyklace

Komise by měla přijmout opatření, aby se postupy oběhového hospodářství v EU (jako je recyklace materiálů) staly ekonomicky schůdnějšími, což zahrnuje i poskytnutí podnikatelské perspektivy subjektům provádějícím recyklaci. Za tímto účelem by měla identifikovat výzvy na straně poptávky a nabídky, které ovlivňují jednotný trh s oběhovými výrobky a druhotnými surovinami.

Cílový termín provedení: 4. čtvrtletí 2026.

- 13** Za účelem sledování a hodnocení pokroku členských států Komise použila různé nástroje, jako jsou zprávy včasného varování, posouzení dopadů a postupy na podporu dodržování předpisů. Díky nim mohla Komise důkladně porozumět daným problémům a zaslat členským státům příslušná doporučení. Z důvodu personálních problémů však Komise:
- již více než deset let neuskutečnila žádné návštěvy členských států, aby členské státy motivovala k rychlejšímu zajištění souladu s právními předpisy EU (tzv. podpora dodržování předpisů),
 - nevyužila možnost požádat o úpravy revidovaných plánů provádění předložených členskými státy, které oznámily svůj záměr odložit termíny pro dosažení některých cílů. Důvodem bylo, že Komise nestihla revidované plány přezkoumat v požadovaných lhůtách (body 56–58).
- 14** Kromě toho Komise zahájila některá řízení o nesplnění povinnosti se značným zpožděním: v případě cílů, které měly být splněny v roce 2008, zahájila řízení až v červenci 2024. V rámci téhož řízení se zabývala také cíli, které měly být splněny v roce 2020 (body 59–63).

Doporučení 2

Lépe využívat nástroje pro sledování a prosazování

Komise by měla vyčlenit dostatečné prostředky s cílem:

- a) včas zahajovat řízení o nesplnění povinnosti, a tím zajistit odrazující účinek a podpořit pokrok. Ačkoli jsme si vědomi diskreční pravomoci Komise při rozhodování o tom, zda a kdy zahájit řízení o nesplnění povinnosti, měla by být tato rozhodnutí založena na věcných kritériích založených na obsahu;
- b) provádět návštěvy členských států na základě závěrů zpráv včasného varování anebo stavu provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů s cílem motivovat je k dalšímu pokroku při dodržování práva EU;
- c) provádět posouzení v souladu se lhůtami stanovenými právem EU.

Cílový termín provedení: b) od prvního čtvrtletí 2028 pro cíle pro rok 2025; b) a c) 4. čtvrtletí 2026.

Členské státy zařazené do vzorku postupují pomalu kvůli nedostatečnému veřejnému financování a neschopnosti plně využívat ekonomické nástroje

- 15** Zatímco cíle v oblasti komunálního odpadu musí být plněny na národní úrovni, politika v oblasti odpadů se provádí na místní úrovni – většinou jednotlivými obcemi. To představuje další výzvu z hlediska dosažení cílů, zejména pro členské státy, které mají problémy s administrativní kapacitou (bod [67](#)).
- 16** [Zpráva včasného varování z roku 2023](#), ve které Komise hodnotí pokrok členských států při dosahování cílů v oblasti komunálního odpadu, uvádí, že mnoha členským státům hrozí, že nesplní jeden nebo více cílů pro roky 2025 a 2035. Pokud jde o cíl v oblasti recyklace komunálního odpadu, některým členským státům jeho splnění ještě ztíží požadavek na použití přísnější metody pro podávání zpráv o míře dosažení tohoto cíle (body [64–66](#)).
- 17** Čtyři členské státy, které jsme kontrolovali, patří k těm, u nichž hrozí, že nesplní cíl v oblasti recyklace komunálního odpadu pro rok 2025 a cíl v oblasti recyklace obalových odpadů pro rok 2025, v druhém případě s výjimkou Portugalska. Důvody pro to jsou následující:
- vnitrostátní plány pro nakládání s odpady podcenily investice, které jsou zapotřebí v oblasti infrastruktury (body [71–72](#)),
 - nebylo objasněno, jak a kdy budou požadované finanční prostředky poskytnuty (body [73–75](#)),
 - dva ze čtyř kontrolovaných členských států plně nevyužily prostředky, které měly k dispozici z fondů politiky soudržnosti EU (bod [78](#)),
 - navzdory určitému pokroku v organizaci tříděného sběru odpadu zůstala jeho úroveň ve třech ze čtyř kontrolovaných členských států velmi nízká (body [82–85](#)),
 - bylo dosaženo určitého, i když nerovnoměrného, pokroku v oblasti ekonomických nástrojů, jako je zavedení systémů zálohování a zpětného odběru, zvýšení daně ze skládkování a uplatňování poplatků za odpad v souladu se zásadou plateb podle množství odpadu (body [86–100](#)):
 - výše daně ze skládkování se v jednotlivých členských státech výrazně liší, což může vést k tomu, že se odpad bude z ekonomických důvodů převážet ze země do země,
 - poplatky za odpad účtované občanům nepokrývaly všechny náklady na nakládání s odpady a zřídka byly vypočítávány podle hmotnosti nebo objemu vyprodukovaného odpadu.

- 18** K mnohým z těchto problémů vydala Komise doporučení členským státům, a to v rámci postupu včasného varování buď v roce 2018, nebo v roce 2023, nebo v obou případech (body [82](#), [86](#), [97](#), [98](#) a [100](#)).

Doporučení 3

Posoudit proveditelnost harmonizace daní ze skládkování a spalování na úrovni EU

Komise by měla posoudit náklady, přínosy a proveditelnost zavedení anebo harmonizace příslušných daní ze skládkování a spalování v celé EU.

Cílový termín provedení: 4. čtvrtletí 2026.

Většina projektů, které jsme zařadili do vzorku, měla zpoždění a u některých se vyskytly problémy s náklady a kapacitou

- 19** Pokud jde o náš vzorek 16 projektů spolufinancovaných v rámci politiky soudržnosti, zjistili jsme, že:
- 13 (80 %) z nich se potýkalo se značnými zpožděními, což v některých případech vedlo ke zhoršení stavu zařízení a nepoužívání vybavení,
 - u čtyř (25 %) došlo k nárůstu nákladů o více než 20 %,
 - tři z deseti projektů (30 %), které byly v provozu dostatečně dlouho na to, aby bylo možné posoudit využití kapacity, nebyly využívány na plnou kapacitu, zatímco dva z deseti (20 %) neměly dostatečnou kapacitu,
 - pět z osmi projektů (63 %), které zahrnovaly investice do skládky, zajistilo dostatečné prostředky na pokrytí nákladů na uzavření skládky a následnou péči o ni po dobu nejméně 30 let (body [102–107](#)).

Podrobnější pohled na naše připomínky

Komise zpřísnila cíle a další právní požadavky, ale řízení o nesplnění povinnosti týkající se neplnění cílů v oblasti nakládání s odpadem zahájila pozdě

- 20** Od roku 1975 přijímá Komise opatření zaměřená na způsob, jakým státní a obecní orgány provádějí sběr a zpracování odpadu. Dala k dispozici finanční prostředky EU, zejména méně rozvinutým členským státům a regionům, a zavedla právní předpisy v této oblasti. Komise mimo jiné stanovila směr na úrovni EU tím, že určila cíle. Cíle by měly vycházet z důkazy podloženého posouzení zahrnujícího spolehlivé předpoklady a měly by být ambiciózní, ale realistické.
- 21** Současné cíle stanovené rámcovou směrnicí o odpadech¹ („směrnice o odpadech“) a směrnicí o obalech a obalových odpadech² („směrnice o obalech“) byly několikrát změněny ([obrázek 2](#)).

¹ Směrnice 2008/98/ES.

² Směrnice 94/62/ES.

Obrázek 2 | Cíle stanovené směrnicí o odpadech a směrnicí o obalech

	Směrnice o obalech z roku 1994 a 2004	Směrnice o obalech z roku 2004	Směrnice o odpadech z roku 2008	Směrnice o odpadech a směrnice o obalech z roku 2018		Směrnice o odpadech z roku 2018
	Nejpozději do konce června 2001	Nejpozději do konce roku 2008	Do konce roku 2020	Do konce roku 2025	Do konce roku 2030	Do konce roku 2035
Využívání obalů nebo jejich spalování s energetickým využitím (podle hmotnosti)	 50 % (minimum) až 65 % (maximum)	 60 % (minimum)				
Příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace (podle hmotnosti)			 50 %* (minimum)	 55 % (minimum)	 60 % (minimum)	 65 % (minimum)
Recyklace veškerého obalového odpadu (podle hmotnosti)	 25 % (minimum) až 45 % (maximum)	 55 % (minimum) až 80 % (maximum)		 65 % (minimum)	 70 % (minimum)	

Cíle v oblasti recyklace pro jednotlivé materiály (podle hmotnosti):

Plasty	 22,5 % (minimum)		 50 % (minimum)	 55 % (minimum)	
Dřevo	 15 % (minimum)		 25 % (minimum)	 30 % (minimum)	
Železné kovy	 50 %** (minimum)		 70 % (minimum)	 80 % (minimum)	
Hliník (neželezný kov)			 50 % (minimum)	 60 % (minimum)	
Sklo	 60 % (minimum)		 70 % (minimum)	 75 % (minimum)	
Papír a karton	 60 % (minimum)		 75 % (minimum)	 85 % (minimum)	

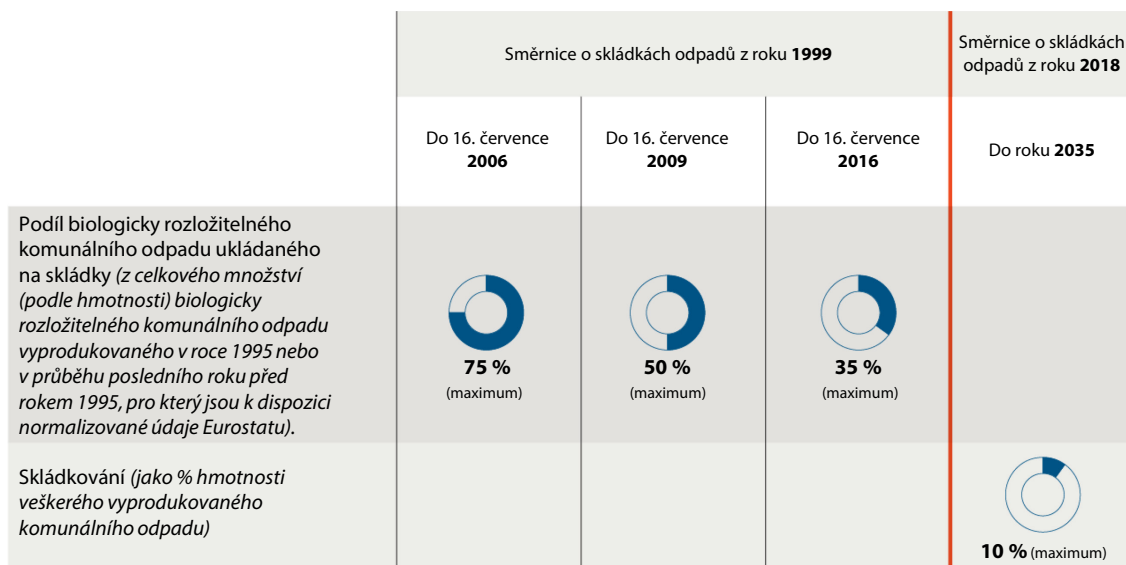
* Cíl pro rok 2020 se týkal pouze míry recyklace papíru, kovů, plastů a skla, zatímco pozdější cíle (pro roky 2025, 2030 a 2035) se vztahovaly na veškerý komunální odpad.

** Cíl pro rok 2008 se týkal všech kovů, zatímco pozdější cíle (pro roky 2025 a 2030) stanovují pro železné kovy a hliník samostatné cíle.

Zdroj: EÚD na základě směrnice o odpadech a směrnice o obalech.

22 Cíle stanovené směrnicí o skládkách odpadů³ jsou podrobně uvedeny na [obrázku 3](#).

Obrázek 3 | Cíle stanovené směrnicí o skládkách odpadů

Zdroj: EÚD na základě směrnice o skládkách odpadů.

23 Komise je odpovědná za účinné uplatňování, provádění a prosazování práva EU⁴. Za tímto účelem by Komise měla pečlivě sledovat, jak jsou tyto právní předpisy přijímány a uplatňovány členskými státy, a řešit veškeré problémy, které se vyskytnou, aby napravila případná porušení právních předpisů, a v případě potřeby zahájit příslušná řízení o nesplnění povinnosti.

24 Posuzovali jsme, zda právní iniciativy Komise a její prosazování předpisů byly vhodné pro daný účel, zejména zda:

- Komise navrhla cíle opírající se o důkladné zdůvodnění,
- právní předpisy obsahovaly vhodná ustanovení, která by členské státy motivovala k plnění cílů EU,
- Komise měla účinný systém prosazování.

³ Směrnice 1999/31/ES.

⁴ Sdělení 2017/C 18/02.

Komise navrhla cíle opírající se o důkladné zdůvodnění

- 25** EU původně stanovila cíle v oblasti obalového odpadu v roce 1994 ve směrnici o obalech. V roce 1999 následovala směrnice o skládkách odpadů, která stanovila cíle pro snížení množství biologicky rozložitelného odpadu na skládkách. V průběhu času se zaměření právních předpisů EU postupně přesunulo od ukládání odpadu na skládky k jeho spalování a využití a následně k přípravě k opětovnému použití a recyklaci. Navíc se jejich oblast působnosti rozšířila z obalových odpadů na další toky odpadů, včetně komunálního odpadu (tj. odpadu z domácností a podobných zdrojů). Komise založila svá opatření na důkladných analýzách, jak je uvedeno v této části.
- 26** Významná zlepšení přinesly zejména revize směrnice o odpadech, směrnice o obalech a směrnice o skládkách odpadů z roku 2018 (viz poslední tři sloupce [obrázku 2](#) a poslední sloupec [obrázku 3](#)).
- Komise zahájila proces revizí v roce 2014 vydáním legislativních návrhů na změnu těchto tří směrnic. Její návrhy se do značné míry shodovaly s posouzením dopadů vycházejícím ze studie, kterou si nechala vypracovat. V posouzení dopadů dospěla Komise k závěru, že cíle stanovené v návrzích jsou realistické.
 - Po počátečních diskusích o návrhu Komise však Rada⁵ vyzvala ke stanovení realistických a dosažitelných cílů, které by zohledňovaly specifické vlastnosti jednotlivých členských států, zejména rozdílnou úroveň jejich výkonnosti.
 - V důsledku toho Komise své původní návrhy stáhla a na konci roku 2015 předložila revidované návrhy vycházející z aktualizovaného posouzení dopadů. Celkově byly navržené cíle mírnější a měly delší časový rámec. V důsledku legislativního procesu se cíle dále zmírnily, ale stále zůstaly náročnější než cíle směrnic platných před rokem 2018 ([tabulka 1](#)).

⁵ Tisková zpráva [14510/14](#).

Tabulka 1 | Navrhované a přijaté cíle (v %)

Cíle	Termín pro splnění	1. návrh Komise	2. návrh Komise	Směrnice přijaté v roce 2018
Skládkování: mírnější cíl a delší časový rámec	2020 2025 2030 2035	25 5	 10	 10
Příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace: mírnější cíl a delší časový rámec	2020 2025 2030 2035	50 70	 60 65	55 60 65
Recyklace obalového odpadu: mírnější cíl	2020 2025 2030	60 70 80	65 70	50 65 70

27 V roce 2014, kdy bylo předloženo první posouzení dopadů, většina členských států (79 %) splnila cíl směrnice o obalech pro rok 2008 („recyklace obalového odpadu“). Výbor regionů se k návrhu Komise z roku 2014 vyjádřil takto: „*pozitivní výsledky v některých členských státech také ukazují, že je možné tyto ambiciózní cíle splnit, resp. se jim přiblížit, pokud existují odpovídající rámcové podmínky a pokud je vytvořena nezbytná administrativní kapacita tam, kde dosud neexistuje*“⁶. Vzhledem k počtu cílů je skutečně nezbytné, aby členské státy disponovaly účinnými organizačními strukturami a dostatečnými finančními prostředky. Naše analýza pokroku dosaženého od roku 2010 do roku 2022 (*příloha II*) potvrzuje prohlášení Výboru regionů, že je možné splnit ambiciózní cíle nebo se jim přiblížit.

- Některé členské státy dosáhly významného pokroku, jiné zaznamenaly mírný pokrok, ale několik členských států vykázalo jen malý nebo žádný pokrok.
- Mezi státy, které zaostávaly, bylo Řecko, Kypr, Malta a Rumunsko, a to u většiny cílů (tj. „skládkování“, „příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“ a „recyklace obalového odpadu“). V případě Řecka a Rumunska jsme zjistili, že docházelo ke zpoždění při realizaci projektů a obecně při provádění opatření pro nakládání s odpady (body 70–78 a 102–107).

⁶ Stanovisko 2015/C 140/08.

- 28** V posouzení dopadů⁷, které Komise vydala v rámci svého návrhu na změnu směrnice o obalech v roce 2022, dospěla k závěru, že opatření přijatá členskými státy na základě různých směrnic nejsou „dostatečná k tomu, aby zajistila splnění všech konkrétních cílů týkajících se míry recyklace stanovených ve směrnici o obalech. Navíc existuje značný potenciál pro zlepšení recyklace obalových odpadů i v členských státech, které splní alespoň některé ze stanovených cílů v oblasti recyklace.“ Komise proto navrhla převést směrnici na nařízení. V roce 2025 bylo přijato nařízení o obalech a obalových odpadech⁸ („nařízení o obalech“).
- 29** Stále je obtížné určit, zda jsou potíže některých členských států s plněním cílů způsobeny počtem nebo ambiciózností cílů, nedostatkem účinných opatření ze strany členských států, nebo případně kombinací obojího.
- 30** V rámci právních předpisů EU byly rovněž učiněny ústupky, které mají usnadnit dosažení cílů. První ústupek se týká metody použité pro výpočet cílů. Rozhodnutí Komise⁹ umožnilo členským státům vybrat si ze čtyř různých metod výpočtu cíle pro rok 2020 týkajícího se „přípravy komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“ (dále jen „cíl v oblasti recyklace komunálního odpadu“). To se změnilo s cílem pro rok 2025, pro který musí všechny členské státy použít stejnou metodu (číslo 4¹⁰) – nejméně výhodnou. Hodnocení Komise týkající se dosažení cíle pro rok 2020 vychází z metody zvolené členskými státy. Dopad na míru dosažení cíle je podrobně popsán v [rámečku 1](#) a znázorněn na [obrázku 4](#). Další faktory ovlivňující srovnatelnost údajů jsou uvedeny v [příloze III](#).

⁷ SWD(2022) 384.

⁸ Nařízení (EU) 2025/40.

⁹ Rozhodnutí 2011/753/EU.

¹⁰ Prováděcí rozhodnutí (EU) 2019/1004.

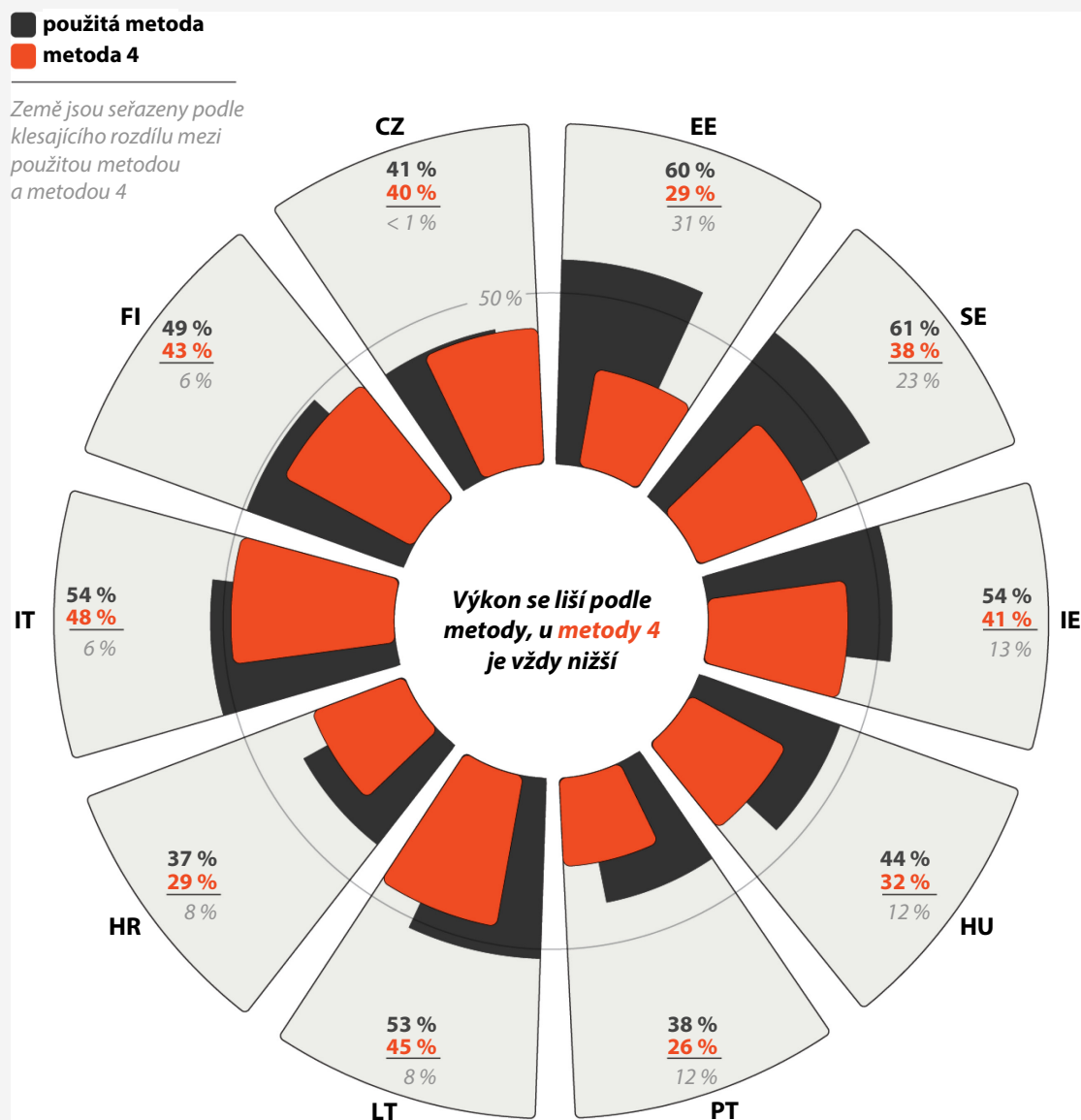
Rámeček 1

Různé metody výpočtu cíle v oblasti recyklace komunálního odpadu pro rok 2020

U cíle v oblasti recyklace komunálního odpadu pro rok 2020 se většina členských států (15) již rozhodla pro hodnocení na základě metody 4, devět použilo metodu 2 a dva metodu 1. Řecko nevykázalo (do konce roku 2024) za rok 2020 žádné údaje. Deset z těchto jedenácti členských států navíc vykázalo údaje jak podle staré, tak podle nové metody. To nám umožnilo údaje porovnat: zjistili jsme, že údaje podle metody 4 byly v průměru o 12 procentních bodů nižší (v rozmezí od –0,5 do –30,9 procentního bodu), jak ukazuje [obrázek 4](#).

Použití jiné metody než 4 sice usnadnilo dosažení cíle, ale zároveň to znamená, že tyto členské státy budou muset vynaložit větší úsilí, aby do roku 2025 dosáhly nového cíle v oblasti recyklace komunálního odpadu ve výši 55 %. Ačkoli je nový cíl pouze o pět procentních bodů vyšší než cíl pro rok 2020, musí tyto členské státy nejprve vyrovnat rozdíl mezi oběma metodami a poté dosáhnout dalších pěti procentních bodů.

Obrázek 4 | Dopad různých metod výpočtu cíle pro rok 2020

Zdroj: EÚD na základě údajů získaných od Eurostatu.

31 Druhý ústupek se týká termínů pro dosažení cílů. Na základě návrhů Komise, které byly v průběhu legislativního procesu upřesněny, směrnice o odpadech a směrnice o skládkách odpadů stanovily, že členské státy se mohou za určitých podmínek rozhodnout tyto termíny odložit. Podobně je možný pětiletý odklad u cílů směrnice o obalech, které se týkají konkrétních materiálů; toto ustanovení nebylo součástí původního návrhu Komise, ale bylo zahrnuto v průběhu legislativního procesu. V důsledku toho osm členských států¹¹ (z 11, které splnily podmínky) oznámilo svůj záměr odložit splnění cíle v oblasti recyklace komunálního odpadu pro rok 2025 a sedm členských států¹² (z 27, které splnily podmínky) tak učinilo v případě cílů v oblasti obalových odpadů pro konkrétní materiály pro rok 2025. Vzhledem k tomu, že některé členské státy mají v úmyslu odložit splnění více cílů, jedná se celkem o 12 členských států. Ve své zprávě včasného varování z roku 2023, která se týkala pokroku členských států při plnění cílů, však Komise uvedla, že nesplnění jednoho nebo více cílů hrozí 23 členským státům (**obrázek 7**). To znamená, že ne všechny členské státy, kterým toto riziko hrozilo, ale mohly požádat o odklad, tuto možnost skutečně využily.

32 Posuzovali jsme také důvody pro nestanovení cílů pro některé aspekty, konkrétně pro předcházení vzniku odpadů a spalování.

33 Možnost zavedení cílů pro **předcházení vzniku odpadů** byla poprvé zmíněna ve sdělení Komise v roce 2003. Směrnice o odpadech z roku 2008 nestanovila cíle, ale požadovala, aby členské státy do konce roku 2013 připravily programy předcházení vzniku odpadů. Komise nenavrhl takové cíle ani ve svých návrzích na změnu směrnice o odpadech z let 2014 a 2015. Podle posouzení dopadů provedených Komisí byly hlavní důvody, proč se tak nestalo, následující:

- jelikož pojem „komunální odpad“ není jasně definován, nebylo možné údaje vykázané členskými státy porovnat. To také ztížilo stanovení cílů, které by bylo možné obecně uplatňovat,
- před zavedením cílů bylo třeba posoudit účinnost programů předcházení vzniku odpadů.

¹¹ Řecko, Chorvatsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Rumunsko a Slovensko.

¹² Česko, Řecko, Chorvatsko, Lucembursko, Malta, Portugalsko a Švédsko.

34 Komise nicméně začala zavádět opatření ke snížení produkce odpadů z konkrétních toků.

- Na základě návrhů Komise, které byly v legislativním procesu dále pozměněny, omezila směrnice z roku 2015¹³ používání lehkých plastových nákupních tašek a v roce 2019 další směrnice¹⁴ zakázala některé plastové výrobky (např. příbory, talíře a brčka).
- Návrhy Komise z roku 2022¹⁵ na změnu směrnice o obalech (promítnutý do přijatého nařízení o obalech) a z roku 2023¹⁶ na změnu směrnice o odpadech (schválenou na podzim 2025) poprvé zavedly cíle pro snížení množství odpadu. Tyto cíle se týkají konkrétních toků odpadu: potravinového odpadu a obalového odpadu. Další podrobnosti jsou uvedeny v *příloze IV*.

35 Právní základ EU nestanovuje cíle pro **spalování**. V minulosti mnoho členských států investovalo do spaloven a některé tak činí i nadále, například Itálie (např. v Římě, *rámeček 3*). Tyto investice jsou nákladné a zařízení mají životnost 20 a více let. V důsledku toho zůstává spalování pro mnoho členských států hlavní metodou odstraňování odpadů (*příloha I (obrázek 4)*). Většina spaloven navíc získává energii, kterou lze prodat a získat tak příjmy. Právní předpisy EU však obsahují některá omezující opatření týkající se spalování, která mohou být v budoucnu zpřísněna.

- Evropský parlament vyzval k tomu, aby bylo spalování od roku 2020 přísně omezeno na nerecyklovatelný a biologicky nerozložitelný odpad. Druhý aspekt byl z velké části proveden, protože směrnice o odpadech z roku 2018 vyžaduje, aby byl biologicky rozložitelný odpad („biologický odpad“) buď recyklován u zdroje, nebo sbírán odděleně. Rovněž stanoví, že odpad z tříděného sběru nesmí být spalován.
- V roce 2026 má Komise posoudit proveditelnost začlenění spaloven komunálního odpadu od roku 2028 do systému EU pro obchodování s emisemi¹⁷. V rámci tohoto systému by tato zařízení musela odevzdávat emisní povolenky – nakoupené v dražbě – za své emise skleníkových plynů. Tím by se zvýšily náklady na spalování, což by demotivovalo od používání této metody.

¹³ Směrnice (EU) 2015/720.

¹⁴ Směrnice (EU) 2019/904.

¹⁵ COM(2022) 677.

¹⁶ COM(2023) 420.

¹⁷ Směrnice 2003/87/ES, čl. 30 odst. 7.

Komise postupně zpřísnila právní požadavky na komunální odpad, ale na trhu recyklace přetrvávají problémy

- 36** Cílů EU lze dosáhnout pouze tehdy, pokud členské státy vyvinou iniciativu k jejich naplnění. Posuzovali jsme proto, do jaké míry Komise zpřísnila právní požadavky, aby k tomu členské státy motivovala.
- 37** Již první směrnice o odpadech z roku 1975 ukládala členským státům povinnost vypracovat **plány pro nakládání s odpady**, které se měly zaměřovat především na druhy odpadů, jejich množství a místa k jejich odstraňování. Na základě návrhů Komise byly v právním rámci EU postupně zpřísněny požadavky na obsah těchto plánů (např. by měly zahrnovat posouzení stávajících systémů sběru odpadů). To znamená, že plány pro nakládání s odpady by nyní měly komplexně odrážet politiku jednotlivých zemí v oblasti odpadů. Přestože požadavek na sladění plánů s cíli EU byl do právního základu zahrnut až v roce 2018, jednalo se o pozitivní vývoj. Členské státy jsou povinny plány vyhodnocovat alespoň každých šest let a případně je revidovat¹⁸. Směrnice o odpadech ponechává členským státům možnost rozhodnout o potřebě aktualizace, čímž omezuje donucovací pravomoci Komise.
- 38** Ačkoli právní základ výslovně nevyžaduje, aby Komise plány posuzovala, Komise s pomocí smluvního partnera analyzovala v letech 2015–2018 celostátní a regionální plány ve všech členských státech. Dospěla k závěru, že značný počet plánů není uspokojivý. Komise nedávno pověřila externí společnost, aby posoudila nejnovější plány pro nakládání s odpady (celostátní, regionální a místní). Posouzení by mělo být dokončeno do poloviny roku 2026.

¹⁸ Směrnice 2008/98/ES, čl. 30 odst. 1.

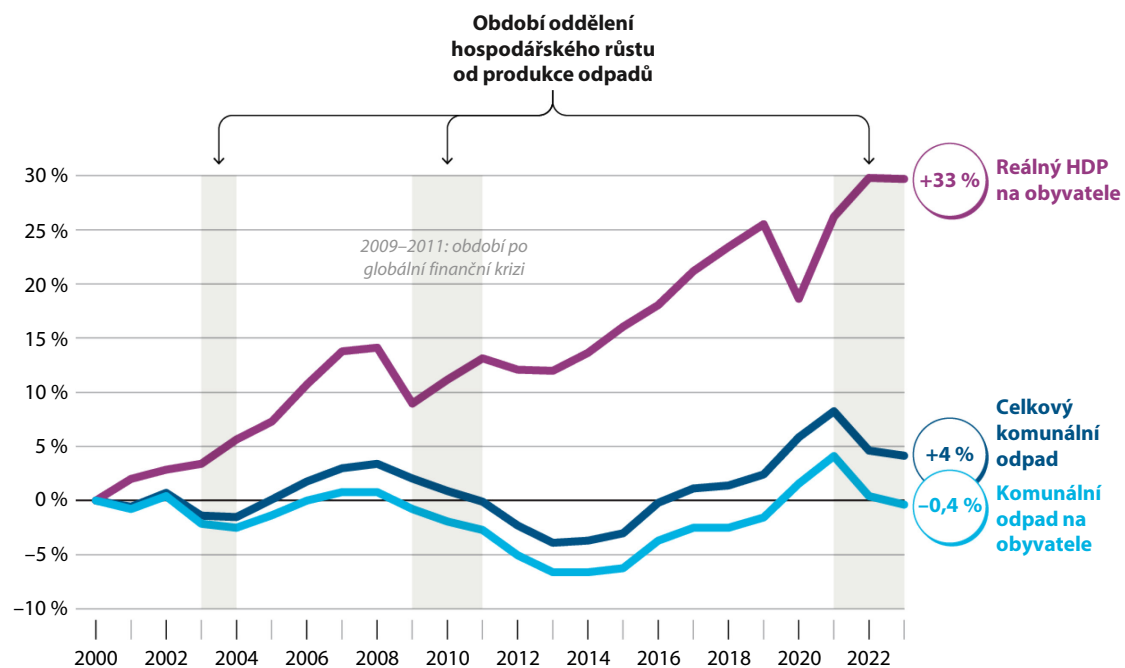
39 V roce 2005 Komise navrhla, aby členské státy byly povinny vypracovat **programy předcházení vzniku odpadů**, což bylo následně zakotveno ve směrnici o odpadech z roku 2008. Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) byla pověřena zveřejňováním zpráv obsahujících hodnocení pokroku dosaženého při dokončování a provádění programů předcházení vzniku odpadů. Zpráva z roku 2025¹⁹ dospěla mimo jiné k závěru, že:

- navzdory významu předcházení vzniku odpadů se současné programy i nadále opírají převážně o dobrovolné iniciativy, dohody a informační kampaně, které představují 81 % všech identifikovaných opatření zahrnutých do programů,
- i přes souvislost mezi produkcí odpadů a hospodářským růstem jsou stále nedostatečně využívány ekonomické nástroje (např. finanční pobídky),
- informace o skutečném provádění těchto programů jsou omezené. Ačkoli jsou členské státy povinny své programy alespoň každých šest let vyhodnocovat, tuto povinnost často neplní, hodnocení nejsou vždy veřejně dostupná a účinnost politických nástrojů není dostatečně posuzována.

40 Předcházení vzniku odpadů by nakonec mělo vést k oddělení produkce odpadů od hospodářského růstu měřeného hrubým domácím produktem (HDP). Během posledních 23 let bylo v některých časových obdobích tohoto oddělení dosaženo, což znamená, že produkce komunálního odpadu stále většinou roste s růstem HDP, i když v menší míře, jak ukazuje [obrázek 5](#).

¹⁹ Zpráva agentury EEA č. 02/2025.

Obrázek 5 | Kolísání HDP a komunálního odpadu (2000–2023)

Zdroj: EÚD na základě souborů údajů Eurostatu, [sdg_08_10](#) v případě reálného HDP na obyvatele a [env_wasmun](#) v případě celkového komunálního odpadu a komunálního odpadu na obyvatele.

41 Další požadavky se týkají **pravidel financování v rámci politiky soudržnosti**, která je hlavním zdrojem financování pro méně rozvinuté členské státy a regiony. Zjistili jsme, že tato pravidla postupně stále více odrážejí hierarchii způsobů nakládání s odpady (*příloha I* (bod **04**)).

- V programovém období 2014–2020 právní předpisy upravující politiku soudržnosti neukládaly žádná omezení týkající se typů projektů, které byly způsobilé pro spolufinancování. V *pokynech pro nakládání s odpady* vypracovaných Komisí se však zdůrazňuje, že opatření na nižších stupních hierarchie jsou „méně žádoucí“ a „mělo by se k nim přistupovat pouze tehdy, pokud není možné použít opatření na vyšších stupních hierarchie způsobů nakládání s odpady“. Investice na nižších stupních se týkají skládek, spaloven nebo zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu.
- V programovém období 2021–2027 šel právní text o krok dál a vyloučil z oblasti podpory i) investice do skládek a ii) investice zvyšující kapacitu zařízení pro zpracování zbytkového odpadu (tj. zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu nebo spalovny), i když s omezenými výjimkami²⁰. Podporované investice by navíc měly být v souladu se zásadou „významně nepoškozovat“, aby se zabránilo poškozování environmentálního cíle přechodu na oběhové hospodářství²¹.

42 V programovém období pro financování politiky soudržnosti 2014–2020 Komise rovněž zavedla **podmínky**, které musely členské státy splnit do konce roku 2016. Pokud členský stát tyto podmínky nesplnil, mohla Komise pozastavit platby. Podobné podmínky platí i pro programové období 2021–2027. Na rozdíl od období 2014–2020 musí členské státy uplatňovat podmínky po celé období 2021–2027. Nebudou-li členské státy plnit podmínky po celé období, Komise navíc neproplatí vykázané výdaje.

²⁰ Nařízení (EU) 2021/1058, čl. 7 odst. 1 písm. f) a g).

²¹ Nařízení (EU) č. 2021/1060, 10. bod odůvodnění a čl. 9 odst. 4.

43 Jednou z těchto podmínek bylo, že členské státy musely vypracovat plány pro nakládání s odpady v souladu se směrnicí o odpadech. Ačkoli směrnice o odpadech vyžaduje vypracování těchto plánů již od roku 1975, značný počet členských států potřeboval ke splnění této podmínky čas. Vzhledem k tomu, že programy, kterými se provádí regionální politika, jsou většinou vypracovávány a řízeny na regionální úrovni, regiony povětšinou předkládaly regionální plány.

- Období 2014–2020: když Komise schvalovala regionální a celostátní programy provádějící politiku soudržnosti, 13 členských států tuto podmínku nesplnilo. V důsledku toho musely předložit konkrétní akční plány. Komise později považovala tuto podmínku za splněnou.
- Období 2021–2027: v polovině června 2025 nesplnilo tuto podmínku 29 ze 115 programů, na které se tato podmínka vztahovala. Těchto 29 programů se týkalo pět členských států.

44 Jak vyplývá z naší analýzy čtyř zkoumaných členských států (body 70–75), splnění této podmínky neznamená, že plány jsou kvalitní, realistické a proveditelné.

45 V roce 2020 rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie²² zavedlo povinnost motivující členské státy ke snížení spotřeby plastů na jedno použití a podpoře recyklace a oběhového hospodářství. Dosáhlo toho tak, že stanovilo pro každý členský stát povinnost platit **EU státní příspěvek** úměrný množství plastových obalových odpadů, které nerecykluje.

46 Komise postupně zpřísnila požadavky kladené na členské státy v oblasti **ekonomických nástrojů**. Ty mohou hrát zásadní úlohu při dosahování cílů v oblasti nakládání s komunálním odpadem a předcházení vzniku odpadů. Hlavní druhy nástrojů jsou popsány na [obrázku 6](#).

²² Rozhodnutí (EU, Euratom) 2020/2053.

Obrázek 6 | Ekonomické nástroje

	Druh ekonomického nástroje	Účel
	Daň ze skládkování	Daň, která se platí z množství odpadu uloženého na skládku. Daň by měla zvýšit náklady na skládkování, a tím snížit jeho atraktivitu.
	Daň ze spalování	Daň, která se platí z množství odpadu předaného ke spálení. Daň by měla zvýšit náklady na spalování, a tím snížit jeho atraktivitu.
	Zásada plateb podle množství odpadu	Původci odpadů platí poplatek na základě skutečného množství vyprodukovaného odpadu (tj. hmotnosti nebo objemu). Měla by sloužit jako pobídka ke snížení množství produkovaného odpadu a k jeho lepšímu třídění.
	Systémy zálohování a zpětného odběru	Spotřebitel platí při nákupu zálohu, například u nápoje v lahvi. Záloha se vrací při vrácení lahve. Tyto systémy by měly sloužit jako pobídka k účinnému sběru použitých výrobků a materiálů.
	Systémy rozšířené odpovědnosti výrobce	Výrobci výrobků nesou finanční odpovědnost nebo finanční a organizační odpovědnost za nakládání s odpady v rámci životního cyklu výrobku. Výrobci by měli hradit zejména náklady na tříděný sběr odpadu, jeho následnou přepravu a zpracování. Tyto systémy by měly sloužit jako pobídka k navrhování ekologicky šetrných výrobků.

Zdroj: EÚD, mimo jiné na základě směrnice o odpadech a informačního dokumentu agentury EEA č. 29/2022.

47 Zatímco směrnice o odpadech z roku 2008 používání ekonomických nástrojů podporovala, směrnice o odpadech z roku 2018 jejich používání stanovila jako povinné. Komise v posouzení dopadů z roku 2014 dospěla k závěru, že uložení úplné harmonizace těchto nástrojů by bylo nadměrné. Právo EU proto členským státům poskytuje flexibilitu při výběru nástrojů, které budou uplatňovat, s následujícími hlavními výjimkami.

- Od ledna 2029 bude pro určité formáty obalů povinný systém zálohování a zpětného odběru. Toto ustanovení vychází z návrhu Komise a bylo zahrnuto do nařízení o obalech z roku 2025.
- Od ledna 2025 jsou pro všechny obaly povinné systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Toto ustanovení zavedli do směrnice o obalech spolunormotvůrci (Evropský parlament a Rada).

48 Komise také postupně zpřísnila požadavky kladené na členské státy v oblasti **systémů tříděného sběru** (*příloha IV (tabulka 2)*). Účinné systémy sběru jsou nezbytné pro sběr vysoce kvalitních recyklovatelných materiálů a dosažení vysoké míry recyklace.

- Zatímco směrnice o odpadech z roku 2008 stanovila povinnost zavést do roku 2015 tříděný sběr alespoň u papíru, kovů, plastů a skla, směrnice o odpadech z roku 2018 vyžaduje tříděný sběr od ledna 2025 také u textilu.
- Zatímco směrnice o odpadech z roku 2008 podporovala tříděný sběr biologického odpadu, směrnice o odpadech z roku 2018 požaduje, aby členské státy zajistily, že od 31. prosince 2023 bude biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo bude sbírán odděleně a nebude míchán s jinými druhy odpadu.

- 49** V nedávné době se Komise začala zabývat problémem odpadů také z hlediska výroby. Otázka odpadů by měla být zohledňována již ve fázi **návrhu výrobku**. Jedná se o další významný krok směrem ke snížení množství odpadu, ale bude určitou dobu trvat, než bude možné pozorovat podstatné výsledky. Třemi hlavními právními akty jsou směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků z roku 2019²³ (bod **34** a **příloha IV (tabulka 1)**), nařízení o obalech z roku 2025 (**příloha IV (tabulka 1)**) a nařízení o ekodesignu z roku 2024²⁴. Poslední ze zmíněných aktů je druhem rámcového předpisu, který vytváří základ pro následné přijetí konkrétních pravidel, a to buď pro jednotlivé výrobky, nebo horizontálně. Za tímto účelem Komise vybere výrobky, kterým dá prioritu, a následně začne vypracovávat pravidla pro tyto výrobky. První seznam prioritních výrobků²⁵ byl přijat na jaře 2025 a zahrnuje například textil.
- 50** Zjistili jsme problémy týkající se odvětví recyklace, zejména v oblasti plastů, a poptávky po druhotných (tj. recyklovaných) materiálech. Bez účinného odvětví a trhu recyklace jsou cíle v oblasti recyklace ohroženy. Agentura EEA dospěla k závěru²⁶, že i) hodnotové řetězce plastů jsou neudržitelné, neboť produkují emise a zvyšují množství odpadu a znečištění a ii) snížení těchto dopadů vyžaduje přechod na oběhový a udržitelný systém v oblasti plastů.
- 51** Subjekty provádějící recyklaci jsou hospodářské subjekty, které vyžadují schůdnou podnikatelskou perspektivu. Organizace zastupující zájmy evropských subjektů provádějících recyklaci plastů v EU nedávno varovala²⁷ před krizí v tomto odvětví a uvedla různé důvody, jako např.: i) rostoucí provozní náklady, částečně způsobené vysokými cenami energie, ii) dovoz levných, neověřených primárních a recyklovaných plastů a iii) nedostatečná poptávka po primárních a recyklovaných plastech z EU.

²³ Směrnice (EU) 2019/904.

²⁴ Nařízení (EU) 2024/1781.

²⁵ COM(2025) 187.

²⁶ Informační dokument č. 05/2024.

²⁷ Plastic Recyclers Europe, *Safeguarding Europe's Plastics Recycling Future*, 2025; *Crisis in EU Plastic Recycling Demands Immediate Action*, 2025; *EU's competitiveness under severe threat: plastics sector at crossroads*, 2024.

- 52** Provozovatelé zařízení na zpracování odpadu v Polsku a autoři národního plánu pro nakládání s odpady v Rumunsku uvedli, že recyklačních zařízení, která by odkupovala zpětně získané materiály, je nedostatek. Provozovatelé navíc poukázali na to, že řada recyklačních zařízení buď omezuje kapacitu, nebo zcela ukončuje provoz. Tento nedostatek (tj. nedostatečná poptávka) přispívá k nízkým cenám a vyplývá z něj, že recyklovatelné materiály musí být přepravovány na větší vzdálenosti, což vede ke vzniku emisí souvisejících s dopravou. Například jeden provozovatel zařízení z našeho vzorku prodával sklo do zařízení vzdáleného 590 km, zatímco jiný prodával papír do zařízení vzdáleného více než 570 km a hliník do závodu vzdáleného více než 910 km. V [příloze V](#) jsou uvedeny další podrobnosti o tom, jak se prodejní ceny recyklovatelných materiálů liší v závislosti na druhu materiálu.
- 53** Pokud jde o poptávku, upozorňujeme, že nařízení z roku 2022²⁸ o materiálech z recyklovaných plastů stanoví, že materiály z recyklovaných plastů, které přicházejí do styku s potravinami, musí pocházet z plastového odpadu z tříděného sběru nebo z odpadu sbíraného systémem, který zajišťuje, že nedochází ke kontaminaci. Tím se zmenšuje prostor pro použití recyklovaných plastů. Na druhou stranu Komise oznámila²⁹, že nový akt o oběhovém hospodářství, který má být přijat v roce 2026, má zahrnovat opatření na podporu jednotného trhu s druhotnými surovinami, podporu vyšší nabídky vysoce kvalitních recyklovaných materiálů (tj. materiálů vzniklých recyklačním procesem) a stimulaci poptávky po druhotných materiálech a oběhových výrobcích.

Komise vydala relevantní doporučení členským státům, ale prosazování přepisů týkajících se nesplnění cílů v oblasti odpadu bylo ovlivněno personálními problémy a zpožděními

- 54** Komise je odpovědná za sledování toho, jak členské státy dodržují právní předpisy EU, včetně jejich pokroku při plnění cílů EU. Směrnice o odpadech svěřila Komisi úkol vydat doporučení členským státům, u nichž usoudí, že jim hrozí, že nesplní stanovené cíle. Pokud členské státy nedodrží právní předpis EU, Komise je oprávněna zahájit řízení o nesplnění povinnosti a v krajním případě věc předat Soudnímu dvoru Evropské unie. Komise může podle svého uvážení rozhodnout, zda a kdy zahájí řízení o nesplnění povinnosti.
- 55** Posuzovali jsme proto postup Komise při hodnocení pokroku členských států v oblasti nakládání s komunálním odpadem a při zahajování řízení o nesplnění povinnosti.

²⁸ Nařízení (EU) 2022/1616.

²⁹ COM(2025) 85.

56 Komise získala důkladné znalosti o nakládání s komunálním odpadem v členských státech na základě řady posouzení, a to:

- Několik posouzení dopadů, například posouzení provedená v rámci přípravy změn směrnice o odpadech, směrnice o obalech a směrnice o skládkách odpadů a při vypracovávání nařízení o obalech.
- Dva postupy na podporu dodržování předpisů, které měly přispět ke zlepšení postupů jednotlivých států v oblasti nakládání s komunálním odpadem. Jeden byl proveden v letech 2012–2013 (týkal se deseti členských států) a druhý v letech 2014–2015 (týkal se osmi členských států). Vedle souhrnných zpráv³⁰ a informativních přehledů pro jednotlivé země Komise zveřejnila také plány, v nichž nastínila problémy, s nimiž se státy potýkají, a uvedla doporučení pro zlepšení.
- Zprávy včasného varování: na základě směrnice o odpadech z roku 2018 musí být tyto zprávy předloženy nejpozději tři roky před termínem pro splnění každého cíle. Ačkoli první zpráva měla být předložena do roku 2022, Komise ji vypracovala již v roce 2018³¹. Zahrnovala obecnou část a také zprávy pro jednotlivých 14 členských států³², u nichž Komise usoudila, že jim hrozí, že nesplní cíl pro rok 2020 v oblasti recyklace komunálního odpadu. Komise plánovala následné návštěvy na místě, ale ty se neuskutečnily z důvodu nedostatku personálu. V roce 2023³³ Komise zveřejnila druhou zprávu založenou na podrobné práci agentury EEA. Ve zprávě bylo uvedeno posouzení nejen cílů pro rok 2025 (*obrázek 2*), ale také cíle pro rok 2035 v oblasti skládkování (*obrázek 3*). Zahrnovala zprávy pro jednotlivých 18 členských států, u nichž Komise usoudila, že jim hrozí, že nesplní cíle (*obrázek 7*).
- Profily zemí³⁴, které zveřejnila agentura EEA v dubnu 2025 na žádost Komise. Posouzení zahrnují aktualizované vyhlídky na splnění cílů v oblasti recyklace a skládkování.

³⁰ Zpráva zveřejněná v roce 2013 a zpráva zveřejněná v roce 2016.

³¹ COM(2018) 656.

³² Bulharsko, Estonsko, Řecko, Španělsko, Chorvatsko, Kypr, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko a Finsko.

³³ COM(2023) 304.

³⁴ EEA, profily zemí 2025.

- 57** V uplynulém desetiletí Komise neprovedla žádné návštěvy na místě v členských státech, aby podpořila dodržování předpisů, ačkoli tyto návštěvy mohou podpořit členské státy v jejich snaze zajistit prosazování práva a přispět k tomu, aby komunální odpad zůstal v politických programech jednotlivých států. Nicméně její doporučení členským státům (bod 56) byla relevantní, protože se přímo týkala zjištěných klíčových problémů.
- 58** Komise však nevyužila možnost požádat o úpravy plánů provádění, které byly požadovány od členských států, jež odložily termíny pro dosažení některých cílů (bod 31). Vzhledem k tomu, že žádný z předložených plánů provádění nebyl v souladu se směrnicemi, požádala Komise o jejich revizi. Komise bohužel nebyla schopna dokončit posouzení revidovaných plánů v tříměsíční lhůtě předpokládané ve směrnicích, a proto byly plány považovány za vyhovující.
- 59** Komise navíc zahájila řízení o nesplnění povinnosti kvůli nesplnění cílů pro rok 2008 stanovených směrnicí o obalech z roku 2004 s velkým zpožděním. Řízení proti osmi členským státům byla nakonec zahájena až v červenci 2024³⁵. Současně Komise zahájila také řízení kvůli nesplnění cílů pro rok 2020 směrnice o odpadech z roku 2008. Vzhledem k tomu, že členské státy jsou povinny vykazovat údaje 18 měsíců po referenčním roce (údaje za rok 2020 v červenci 2022), trvalo Komisi dva roky, než zahájila řízení proti 17 členským státům.
- 60** Pokud jde o tři směrnice změněné v roce 2018, Komise musela zkontrolovat, zda členské státy:
- oznámily svá vnitrostátní prováděcí opatření do uplynutí lhůty pro provedení (tj. Do července 2020) (sdělení a provedení),
 - přesně převedly všechna ustanovení směrnice do vnitrostátních právních předpisů (shoda).
- 61** V případě směrnice o obalech Komise neprovedla žádné kontroly, protože směrnice měla být zrušena nařízením. Návrh nařízení o obalech byl zveřejněn v listopadu 2022 a nařízení bylo přijato v lednu 2025 s účinností od srpna 2026.

³⁵ Irsko, Řecko, Chorvatsko, Kypr, Maďarsko, Malta, Rumunsko a Portugalsko.

62 V případě dalších dvou směrnic Komise provedla jak „kontrolu sdělení a provedení“, tak „kontrolu shody“, přičemž druhá z těchto kontrol v září 2025 ještě probíhala. Zjistili jsme, že Komise ne vždy dodržovala své interní lhůty pro kontroly, jak je podrobně rozvedeno v [tabulce 2](#). K podobným závěrům jsme dospěli i ve [zvláštní zprávě z roku 2024 o prosazování práva EU](#).

Tabulka 2 | Řízení o nesplnění povinnosti zahájená Komisí v souvislosti se směrnicí o odpadech a směrnicí o skládkách odpadů z roku 2018 (do září 2025)

Počet řízení	Kontroly a lhůty Komise	Zjištění
Sdělení/provedení		
42 řízení proti 23 členským státům v souvislosti se směrnicí o odpadech a směrnicí o skládkách odpadů z roku 2018	Mezi zasláním formálního upozornění a vyřešením věci nebo jejím předložením Soudnímu dvoru nesmí uplynout více než 12 měsíců ³⁶ .	Všechna řízení byla zahájena rychle, do tří měsíců od uplynutí lhůty pro provedení. Lhůta nebyla dodržena u 68 % řízení.
Shoda		
17 řízení proti 13 členským státům, z toho 13 řízení v souvislosti se směrnicí o odpadech z roku 2018 a čtyři řízení v souvislosti se směrnicí o skládkách odpadů z roku 2018	Kontrola shody musí být dokončena do 16 až 24 měsíců od obdržení oznámení o vnitrostátních prováděcích opatřeních. [...] Kontrola shody by měla být zpravidla zahájena až po dokončení předchozí fáze kontroly provedení – včetně případného řízení o nesplnění povinnosti z důvodu neoznámení prováděcích opatření ³⁷ .	Lhůta nebyla dodržena u 71 % řízení.

³⁶ COM(2007) 502, oddíl 3.

³⁷ Soubor nástrojů pro zlepšování právní úpravy.

- 63** Komise také odhaluje případné špatné uplatňování směrnic členskými státy, ať už na základě stížností, nebo vlastních šetření. V případě směrnic týkajících se odpadů platných před rokem 2018 zahájila v období od července 2003 do září 2025 celkem 56 řízení, včetně řízení uvedených v bodě 59. V **rámečku 2** je uveden příklad.

Rámeček 2

Řízení o nesplnění povinnosti proti Itálii za nedostatky ve sběru a odstraňování komunálního odpadu

V návaznosti na krizi v oblasti odstraňování komunálního odpadu v regionu Kampánie v roce 2007 zahájila Komise proti Itálii řízení o nesplnění povinnosti, které v roce 2010 vyústilo v rozsudek Soudního dvora. V prosinci 2013 podala Komise proti Itálii další žalobu, protože nepřijala veškerá nezbytná opatření k zajištění splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora. Komise uvedla, že v letech 2010 až 2011 byly v Kampánii zaznamenány četné problémy se sběrem odpadu, v jejichž důsledku se v ulicích Neapole a dalších měst Kampánie během několika dní nahromadily tuny odpadu. Kromě toho se v regionu nahromadilo velké množství historického odpadu (6 milionů tun).

V roce 2015 uložil Soudní dvůr Itálii povinnost zaplatit denní penále ve výši 120 000 EUR a paušální částku ve výši 20 milionů EUR. V roce 2021 bylo denní penále sníženo o 40 000 EUR, protože Komise zjistila, že bylo dosaženo pokroku v oblasti kapacity spalování.

Zdroj: Věc C-653/13, tisková zpráva 86/15 Soudního dvora a odpověď na [parlamentní otázku](#).

Členské státy zařazené do vzorku postupují pomalu kvůli nedostatečnému veřejnému financování a neschopnosti plně využívat ekonomické nástroje

- 64** Ve zprávě včasného varování z roku 2023 (bod 56) dospěla Komise na základě údajů za rok 2020 a dalších faktorů k závěru³⁸, že 23 členským státům hrozí nesplnění jednoho nebo více cílů pro rok 2025 a 13 členských států výrazně zaostává za cílem pro rok 2035 v oblasti skládkování (**obrázek 7**).

³⁸ EEA, *Methodology for the Early warning assessment related to certain waste targets*, 2.1.2022.

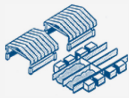
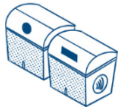
Obrázek 7 | Stav plnění cílů v členských státech na konci roku 2020

Název cíle	Cílová hodnota	Členské státy																										
Členské státy, u nichž hrozí, že nesplní cíle pro rok 2025																												
Obecné cíle																												
Příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace (minimum, podle hmotnosti)	55 %	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Recyklace obalového odpadu (minimum, podle hmotnosti)	65 %																											
Cíle pro jednotlivé materiály (minimum, podle hmotnosti)																												
Papír/karton	75 %																											
Plasty	50 %																											
Sklo	70 %																											
Dřevo	25 %																											
Železné kovy	70 %																											
Hliník	50 %																											
Členské státy, které potřebují dosáhnout významného pokroku, aby splnily cíl pro rok 2035																												
Skládkování (maximum, jako % hmotnosti veškerého vyprodukovaného komunálního odpadu)	10 %																											

Zdroj: EÚD na základě COM(2023) 304.

- 65** Splnění těchto cílů vyžaduje mimo jiné odpovídající infrastrukturu pro třídění a zpracování odpadu, účinné ekonomické nástroje ([obrázek 6](#)) a zapojení občanů do třídění odpadu u zdroje. Zapojení občanů do tohoto procesu se podporuje promítnutím všech nákladů na služby nakládání s odpady do poplatků, které jsou občanům účtovány. Kromě toho je zásadní klást důraz na předcházení vzniku odpadů, protože s odpady, které nevzniknou, není třeba nakládat.
- 66** Osmnáct zpráv pro jednotlivé země, které byly připojeny ke zprávě včasného varování z roku 2023, obsahovalo doporučení pro každý členský stát, která se týkala zjištěných problémů v oblasti komunálního odpadu. Na [obrázku 8](#) jsou shrnuta doporučení pro čtyři členské státy, které jsme kontrolovali.

Obrázek 8 | Doporučení ze zpráv pro jednotlivé země v rámci zprávy včasného varování z roku 2023

	ŘECKO	POLSKO	PORTUGALSKO	RUMUNSKO
Další rozvoj infrastruktury pro zpracování odpadu				
	• Zvýšit kapacitu pro zpracování biologického odpadu • Podporovat domácí kompostování • Zavést systém řízení kvality pro kompost / digestát z biologického odpadu	• Posílit investice do infrastruktury pro nakládání s odpady, včetně zařízení pro zpracování biologického odpadu z tříděného sběru	• Zvýšit kapacitu pro zpracování biologického odpadu • Podporovat domácí kompostování • Zajistit předúpravu odpadů ukládaných na skládku	• Zvýšit kapacitu pro zpracování biologického odpadu • Podporovat domácí kompostování • Zajistit využití biologického odpadu jako hnojiva stanovením vnitrostátních norem kvality
Tříděný sběr				
	• Rozšířit jej na všechny skupiny obyvatel, zejména pokud jde o biologický odpad • Zlepšit informovanost občanů o třídění odpadů a předcházení jejich vzniku	• Zvýšit jeho účinnost, pokud jde o obalový materiál • Zavést jej u biologického odpadu • Podporovat systémy vícenásobného použití mezi místními stáčírnami	• Zlepšit jej, pokud jde o recyklovatelné materiály, tj. obalový odpad • Zajistit větší pohodlnost tříděného sběru biologického odpadu	• Rozšířit tříděný sběr u zdroje • Zlepšit informovanost občanů o třídění odpadů a předcházení jejich vzniku
Podpora přípravy komunálního odpadu k opětovnému použití a systémů opětovného použití obalů				
	✓	✓	✓	✓
Uplatňování ekonomických nástrojů				
	• Platby podle množství odpadu • Zvýšit daň ze skládkování	• Systém plateb podle množství odpadu pro domácnosti • Systém zálohování a zpětného odběru • Systém rozšířené odpovědnosti výrobce pro obaly z domácností	• Platby podle množství odpadu • Systém zálohování a zpětného odběru • Rozšířená odpovědnost výrobce pro odpad, který není odpadem z domácností • Zvýšit daň ze skládkování	• Platby podle množství odpadu • Zvýšit daň ze skládkování
Zlepšení systému pro správu údajů				
	Předkládat ucelené a ověřitelné soubory údajů , zejména pokud jde o obalový odpad			Předkládat ucelené a ověřitelné soubory údajů

Zdroj: EÚD na základě zpráv pro jednotlivé země z roku 2023, které byly přiloženy ke zprávě včasného varování.

67 Zpráva včasného varování z roku 2023 vycházela z údajů za rok 2020. V průběhu našeho auditu byly zpřístupněny údaje za rok 2022. Na základě údajů vykázaných podle příslušných směrnic a s použitím metody pro výpočet č. 4 (bod 30 a [příloha III](#)) jsme dospěli k následujícím závěrům ohledně stavu členských států, pokud jde o cíle EU³⁹.

- Pokud jde o cíl týkající se recyklace komunálního odpadu pro rok 2025 (minimálně 55 %): 6 členských států buď cíl splnilo, nebo jim chybělo méně než 5 procentních bodů, 11 státům chybělo více než 15 bodů, a byly tedy daleko od splnění cíle, a ostatních 9 států se nacházelo mezi těmito hodnotami (údaje za Řecko pro metodu 4 nebyly k dispozici).
- Pokud jde o cíl týkající se obalů a obalových odpadů pro rok 2025 (minimálně 65 %): 19 členských států buď cíl splnilo, nebo jim chybělo méně než 5 procentních bodů, 4 státům chybělo více než 15 bodů, a byly tedy daleko od splnění tohoto cíle, a ostatní 4 státy se nacházely mezi těmito hodnotami.
- Pokud jde o cíl týkající se skládkování pro rok 2035 (maximálně 10 %): 9 členských států již tento cíl splnilo, 4 státům chybělo do splnění 10–20 procentních bodů, 3 státům chybělo 20–40 procentních bodů a zbývajícím 11 chybělo více než 40 bodů, což znamenalo, že je zapotřebí dosáhnout v příštích 10 letech výrazného pokroku.

68 Upozorňujeme také, že splnění cíle na úrovni státu neznamená, že všechny místní orgány splňují cíle směrnic. To je částečně způsobeno skutečností, že nakládání s odpady je většinou organizováno na místní úrovni (často obcemi). Existuje také rozdíl mezi malými obcemi a velkými městy, pokud jde o problémy, s nimiž se potýkají, jak ukazuje příklad Říma v [rámečku 3](#). To celkově zvyšuje složitost nakládání s odpady.

³⁹ Použité údaje jsou údaje vykázané podle přílohy IV [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/1004](#), pokud jde o míru recyklace komunálního odpadu, podle přílohy II [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/1885](#), pokud jde o cíl týkající se skládkování, a podle [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/665](#), pokud jde o cíl týkající se obalů a obalových odpadů.

Rámeček 3

Problémy, s nimiž se potýká město Řím

Ačkoli Komise nepovažovala Itálii (na celostátní úrovni) za stát, kterému by hrozilo nesplnění cílů, s výjimkou jednoho ([obrázek 7](#)), město Řím se potýká s několika problémy týkajícími se komunálního odpadu, např. s těmito:

- Nedostatek zařízení pro zpracování odpadu. V letech 2018 až 2023 se kapacita pro zpracování odpadu v Římě snížila z 900 000 na 140 000 tun, a to především v důsledku požárů, které zničily závody pro mechanicko-biologickou úpravu. Odpad se proto musí převážet ke zpracování jina.
- Úroveň tříděného sběru se nachází pod celostátním průměrem.
- Vyšší míra skládkování ve srovnání s celostátním průměrem.
- Stárnoucí a nedostatečný vozový park pro svoz odpadu.
- Personální problémy.

Byly nicméně naplánovány investice, které mají tyto problémy řešit, např.: výstavba čtyř nových závodů pro zpracování odpadu, která měla být zahájena v polovině roku 2025, práce na výstavbě nové spalovny, které měly být zahájeny v září 2025, a obnova vozového parku pro svoz odpadu v zájmu zlepšení pravidelnosti služeb. Účinnost těchto investic se ukáže v následujících letech.

Zdroj: Camera dei Deputati, Senato della Repubblica, XIX legislatura, Doc. XXIII, č. 5, a informace získané od příslušného odboru města Říma.

69 U čtyř členských států, které jsme kontrolovali, jsme proto posuzovali, zda:

- vnitrostátní plány pro nakládání s odpady poskytly jasný přehled o potřebách v oblasti infrastruktury a dostupnosti finančních prostředků,
- došlo k pokroku v organizování tříděného sběru odpadu,
- došlo k pokroku v uplatňování ekonomických nástrojů.

Vnitrostátní plány pro nakládání s odpady členských států zařazených do vzorku podceňují potřeby v oblasti infrastruktury a postrádají podrobné informace o očekávané dostupnosti finančních prostředků

- 70** Plány pro nakládání s odpady jsou klíčovým nástrojem, který umožňuje orgánům uplatňovat zásady právních předpisů EU v oblasti odpadů na celostátní, regionální a místní úrovni. Posuzovali jsme proto, zda plány, které jsou v současné době platné ve čtyřech členských státech, které jsme kontrolovali, skutečně identifikují budoucí potřeby v oblasti infrastruktury a zda obsahují podstatné informace o zdrojích a dostupnosti finančních prostředků pro nakládání s komunálním odpadem. Vzhledem k tomu, že pro úspěch vnitrostátních plánů pro nakládání s odpady je zásadní dostatek finančních prostředků, posuzovali jsme také, do jaké míry byly na jejich realizaci využity dostupné finanční prostředky EU.
- 71** Zpřísněné cíle směrnic z roku 2018 ([obrázek 2](#) a [obrázek 3](#)) znamenaly, že členské státy musely řešit nové požadavky na infrastrukturu. Zjistili jsme, že tři ze čtyř členských států zařazených do vzorku aktualizovaly po roce 2018 své vnitrostátní plány a uvedly nové cíle. Jedinou výjimkou bylo Rumunsko, kde vnitrostátní plán ještě nebyl aktualizován, ačkoli regionální plány již aktualizovány byly a promítly se do nich tak nové cíle. V rumunském plánování byla také mezera, protože v letech 2013 až 2018 nebyl v platnosti žádný plán.
- 72** Pokud jde o potřeby v oblasti infrastruktury a příslušné investice, zjistili jsme, že současné plány poskytují více informací a lepší informace než plány předchozí. Nicméně potřeby a příslušné částky byly ve všech čtyřech členských státech podhodnoceny, a to z jednoho nebo více následujících důvodů:
- nesprávné odhady množství vyprodukovaného odpadu. Pokud skutečné množství vyprodukovaného odpadu na obyvatele překročí odhady, jsou příslušné požadavky na infrastrukturu pravděpodobně podhodnocené,
 - opomenutí/podcenění některých potřeb v oblasti infrastruktury ([rámeček 4](#)),
 - zpoždění při realizaci projektů, u nichž se v době vypracování odhadů pro současné plány předpokládalo, že budou dokončeny ([rámeček 4](#)),
 - prudký nárůst stavebních nákladů, zejména od roku 2021, který plány nebo odhady vypracované před tímto datem nemohly zohlednit.

Rámeček 4

Příklady zpoždění při realizaci a nedostatků v odhadech týkajících se infrastrukturních potřeb

Řecko: Během 13 let (2011–2024) bylo vybudováno a uvedeno do provozu pouze 8 z 33 plánovaných středisek pro nakládání s odpady, přičemž čtyři střediska již existovala. Zbývajících 25 středisek se nachází v různých fázích realizace. Rovněž byl zahájen provoz pouze 3 z 28 zařízení pro tříděný sběr biologického odpadu.

Polsko: Cílem současného vnitrostátního plánu je, aby do roku 2034 byla kapacita spalování maximálně 27 % vyprodukovaného odpadu. Tento cíl však není v souladu s regionálními plány (ve znění z poloviny června 2025), podle nichž spojená plánovaná kapacita spalování pro komunální odpad, který se podle odhadů vyprodukuje v roce 2035, činí minimálně 49 %.

Portugalsko: Každé z 23 integrovaných středisek pro nakládání s odpady má stanoveny cíle týkající se několika aspektů, včetně skládkování. Pokud budou tyto cíle splněny, bude Portugalsko do roku 2030 ukládat na skládky 26 % svého směsného komunálního odpadu. Cílem současného plánu je dosáhnout podílu 14 %. Zástupci vnitrostátních orgánů, s nimiž jsme se setkali, vyjádřili pochybnosti ohledně dosažení 26 %, natož 14 %. Je proto pravděpodobné, že bude zapotřebí větší kapacity. Podle studie, kterou vypracovaly orgány pro nakládání s odpady v této zemi, mělo pevninské Portugalsko v polovině roku 2024 kapacitu skládek dostačující pouze na dalších 4,5 roku. V reakci na tuto naléhavou situaci byl v březnu 2025 přijat akční plán.

Rumunsko: Cílem plánu bylo, aby všechna integrovaná střediska pro nakládání s odpady byla v provozu do roku 2019. Přetrvávají však zpoždění, jak je patrné z našeho vzorku projektů ([rámeček 6](#) a [obrázek 11](#)).

73 Částky investic za dva členské státy byly v národních plánech uvedeny jako souhrnné údaje a nebyly rozděleny podle druhu investice ani podle jednotlivých projektů.

74 Žádný ze čtyř vnitrostátních plánů navíc neuvedl částky podle zdroje financování, ať už veřejného (EU, celostátní, místní) nebo soukromého. V některých členských státech poskytly plány na regionální nebo místní úrovni více informací o zdrojích financování, ale ani ty nemusely být úplné. Pokud tyto informace (tj. o tom, kdo a kdy poskytne jaké finanční prostředky) nebudou konsolidovány na celostátní úrovni, není jisté, že plány mohou být skutečně realizovány tak, jak se předpokládá.

75 [Tabulka 3](#) shrnuje problémy zjištěné v jednotlivých členských státech.

Tabulka 3 | Různé aspekty vnitrostátních plánů pro nakládání s odpady

Členský stát	Období platnosti plánu	Odhad množství vyprodukovaného odpadu	Potřeby v oblasti infrastruktury: opomenutí / podceněné odhady	Částky investic	Zdroje financování
Řecko	2020–2030	Podceněno přibližně o 10 %	Oprávérenská střediska, místa pro recyklaci odpadu	Podceněno Pouze souhrnná částka, nerozdělená podle projektu nebo druhu investice	Zdroje uvedeny, ale nezveřejněny částky za jednotlivé zdroje
Polsko	2023–2028	V souladu se skutečnou změnou	Infrastruktura pro spalování	Podhodnoceno pro spalování Částky uvedeny podle druhu investice	Zdroje uvedeny, ale nezveřejněny částky za jednotlivé zdroje
Portugalsko	2023–2030	V souladu se skutečnou změnou	Infrastruktura pro spalování, skládkování a tříděný sběr odpadu na místní úrovni	Podceněno Souhrnné částky podle regionů a tří oblastí investic (bioodpad, zpracování papíru a kartonu, zpracování plastů a kovů)	Žádné informace o zdrojích
Rumunsko	2018–2025	Podceněno	Potřeby nezohledňují nové cíle směrnice o odpadech z roku 2018	Podceněno Částky uvedeny podle žup, druhu oblasti investic a 10 dílčích činností	Zdroje uvedeny, ale nezveřejněny částky za jednotlivé zdroje

76 Jedním z hlavních zdrojů financování členských států v našem vzorku jsou finanční prostředky EU (převážně v rámci politiky soudržnosti a Nástroje pro oživení a odolnost) (*příloha I (obrázek 8)*). Posuzovali jsme proto, do jaké míry členské státy využily dostupné finanční prostředky. V případě politiky soudržnosti jsme také posuzovali, zda byly upřednostňovány nižší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady (tj. investice do skládek, spaloven a zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu) nebo vyšší stupně (tj. prevence, příprava k opětovnému použití a recyklaci).

77 Porovnali jsme finanční prostředky přidělené na komunální odpad v období 2014–2020 a 2021–2027 v rámci fondů politiky soudržnosti:

- na úrovni EU se podíl finančních prostředků přidělených na projekty na vyšších stupních hierarchie způsobů nakládání s odpady zvýšil z 59 % na 80 %,
- u tří ze čtyř členských států je patrný posun od nižších k vyšším stupňům hierarchie způsobů nakládání s odpady. Oproti tomu v období 2021–2027 Řecko upřednostňuje projekty, které jsou relevantní pro nižší stupně, ale tyto údaje by měly být interpretovány obezřetně. Ačkoli má Řecko v úmyslu investovat do integrovaných projektů, které zahrnují složky nižšího i vyššího stupně, vykazovalo tyto projekty především jako investice nižšího stupně. Další podrobnosti jsou uvedeny v [příloze VI](#).

78 Pokud jde o čerpání prostředků z politiky soudržnosti v období 2014–2020 ([příloha VI \(tabulka 2\)](#)), zjistili jsme, že:

- na úrovni EU bylo na konci roku 2023, což je konečné datum způsobilosti výdajů, využito 91 % dostupných prostředků,
- dva ze čtyř členských států nevyužily dostupné prostředky v plné výši (Řecko využilo 76 % a Rumunsko 57 %). Kdyby Řecko nesnížilo původně plánované výdaje na odpady o přibližně 30 %, byla by míra čerpání ještě nižší.

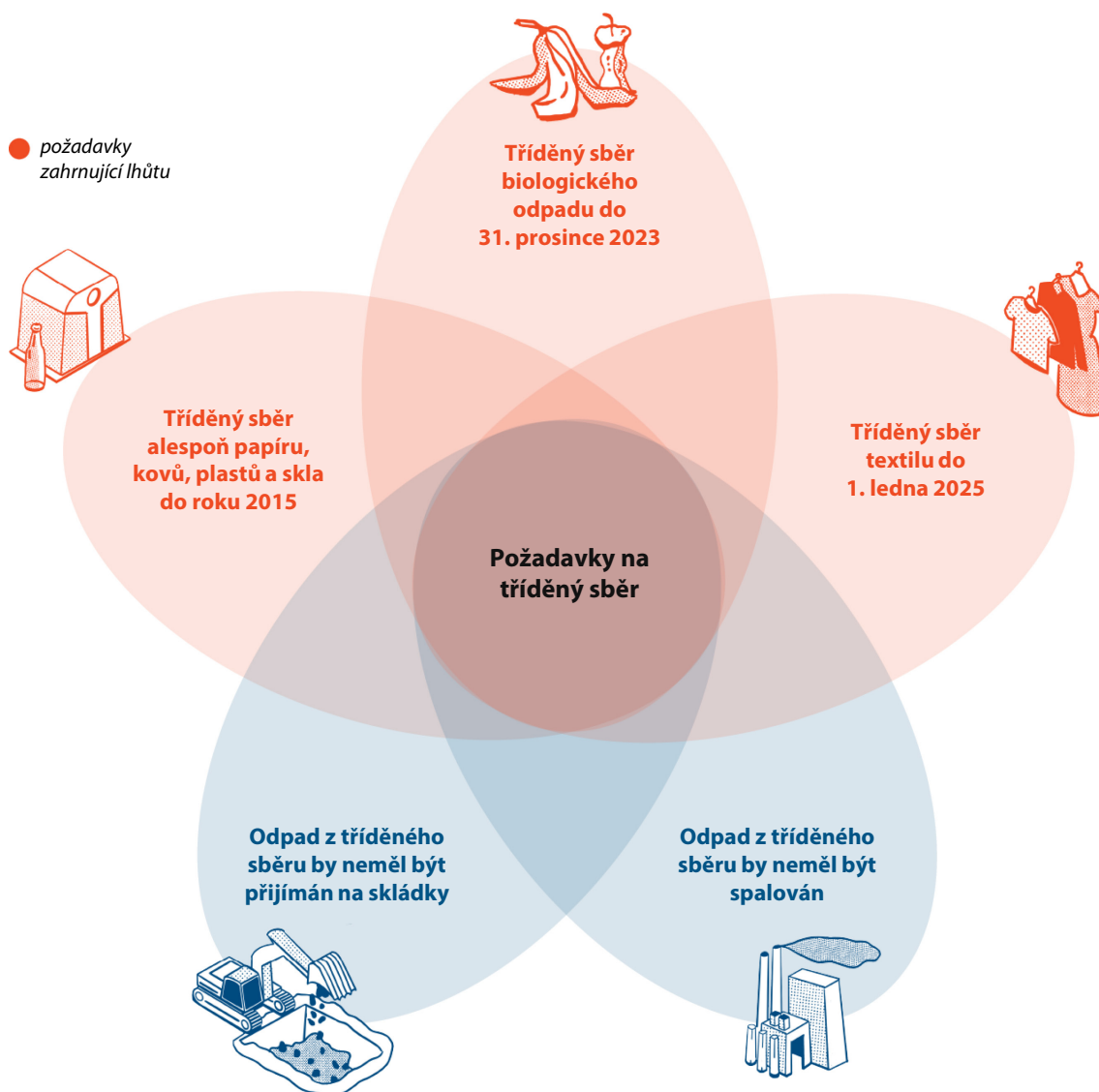
79 V rámci Nástroje pro oživení a odolnost vyčlenily dva ze čtyř členských států (Portugalsko a Rumunsko) finanční prostředky na investice do projektů odpadové infrastruktury⁴⁰ týkajících se odpadu z domácností a živnostenského a průmyslového odpadu. Do září 2025 žádný členský stát nepožádal Komisi o vyplacení prostředků na splnění milníků a cílů souvisejících s těmito investicemi. Konečný termín pro podání těchto žádostí je konec září 2026.

⁴⁰ Nařízení (EU) 2021/241, příloha VI, kódy intervencí 042, 044 a 044a.

Navzdory pokroku v tříděném sběru zůstává jeho úroveň ve třech ze čtyř členských států zařazených do vzorku velmi nízká

80 Třídění odpadu je předpokladem vysoce kvalitní recyklace. Na [obrázku 9](#) jsou znázorněny požadavky EU.

Obrázek 9 | Tříděný sběr – požadavky EU

Zdroj: EÚD na základě směrnice o odpadech, směrnice o obalech a směrnice o skládkách odpadů.

81 Tříděný sběr vyžaduje dobře organizované systémy a infrastrukturu sběru. Sběr odpadů lze provádět na úrovni domácností zajištěním potřebných nádob (svoz z jednotlivých domácností) nebo na místech pro recyklaci a ve sběrných dvorech; v hustě obydlených oblastech je organizování sběru odpadů náročnější. Přesné třídění závisí na spolupráci občanů, což podtrhuje význam informačních a osvětových kampaní. Tříděný sběr je tedy spojen s náklady. To podtrhuje význam systémů rozšířené odpovědnosti výrobce (bod [47](#)).

- 82** Ve zprávách pro jednotlivé země, které byly připojeny ke zprávě včasného varování z roku 2023, bylo téměř všem 18 členským státům, u nichž hrozilo, že nesplní cíl týkající se recyklace komunálního odpadu pro rok 2025, doporučeno zlepšit tříděný sběr. U čtyř členských států, které jsme kontrolovali, upozornily na neúčinnost tříděného sběru již zprávy připojené ke zprávě včasného varování z roku 2018. Protože se situace dostatečně nezlepšila, doporučily zprávy z roku 2023 další zlepšení (**obrázek 8**).
- 83** Pokud jde o **osvětové kampaně**, zjistili jsme, že všechny čtyři platné plány pro nakládání s odpady (**tabulka 3**) obsahují opatření, která mají být přijata na celostátní a místní úrovni. Polsko již v letech 2019–2021, tj. před vstupem současného plánu v platnost, realizovalo celostátní kampaň. V případě Řecka a Portugalska tomu tak nebylo. V Rumunsku jsou za tyto kampaně zodpovědní většinou provozovatelé integrovaných středisek pro nakládání s odpady, ale ne všichni je organizují. Na základě našich návštěv projektů jsme zjistili, že některé obce nebo regiony organizovaly místní kampaně.
- 84** Pokud jde o **pokrok v oblasti organizování tříděného sběru**, situace se v jednotlivých členských státech liší. Některé členské státy dosáhly většího pokroku než jiné, ale ve třech členských státech byla v letech 2022 a 2023 úroveň tříděného sběru stále velmi nízká. Zjistili jsme, že mezi příčiny této situace patří finanční omezení, slabá administrativní kapacita a nárůst množství odpadu na obyvatele. **Tabulka 4** obsahuje shrnutí situace ve čtyřech dotčených členských státech provedené na základě naší analýzy.

Tabulka 4 | Situace v oblasti tříděného sběru

Členský stát	Povinnost ze zákona	Které kategorie se sbírají odděleně a jakým způsobem	Pokrok
Řecko	- Biologický odpad od konce roku 2022 - Textil od ledna 2024 - Čtyři kategorie (papír, kovy, plasty, sklo) od roku 2015	Jedna nádoba (papír, kovy, plasty, sklo) a jedna na směsný odpad.	Pomalý pokrok. Řecké orgány očekávají nárůst tříděného sběru z 18 % celkového množství komunálního odpadu v roce 2022 na 55 % v roce 2030.

Členský stát	Povinnost ze zákona	Které kategorie se sbírají odděleně a jakým způsobem	Pokrok
Polsko	○ Textil od ledna 2025 ○ Čtyři kategorie (papír, sklo, biologický odpad, kovy, plasty, obalový odpad z více materiálů) od července 2017	Čtyři nádoby (papír, sklo, biologický odpad, kovy / plasty / odpad z více materiálů) a jedna na směsný odpad.	Tříděný sběr v letech 2014 až 2023 postupně narůstal, až v roce 2023 dosáhl 41 % celkového množství komunálního odpadu. Současný vnitrostátní plán zdůrazňuje potřebu větší kapacity pro zpracování biologického odpadu z tříděného sběru.
Portugalsko	○ Biologický odpad od konce roku 2023 ○ Textil od ledna 2025 ○ Čtyři kategorie (papír/karton, sklo, plasty, kovy) od roku 1997	Tři nádoby (plasty/kovy, sklo, papír/karton) a jedna na směsný odpad.	Tříděný sběr v letech 2017 až 2023 postupně narůstal, až v roce 2023 dosáhl 24 % celkového množství komunálního odpadu. Současný plán pro nakládání s odpady zahrnuje další investice do infrastruktury pro tříděný sběr. Plán však jasně uvádí, že kapacita pro zpracování různých toků odpadu není dostatečná.
Rumunsko	○ Biologický odpad od konce roku 2023 ○ Textil od konce roku 2023 ○ Další kategorie od roku 2012	Čtyři kategorie (papír, kovy, plasty, sklo) a směsný odpad. V závislosti na župě: ○ dvě nádoby: jedna na směsný odpad a druhá na ostatní kategorie, ○ tři nádoby: na sklo, kovy/plasty/papír a zbytkový odpad, ○ čtyři nádoby: na sklo, plasty/kovy, papír a zbytkový odpad.	Pomalý pokrok. Tříděný sběr je povinný od roku 2012, ale začal až v červenci 2019. V roce 2022 dosáhl 15 % celkového množství komunálního odpadu. V plánu provádění předloženém na konci roku 2023 na podporu žádosti o odložení termínu pro splnění cíle v oblasti recyklace komunálního odpadu (bod 58) bylo uvedeno, že místní orgány nebyly schopny stanovit správné podmínky pro tříděný sběr.

Pozn.: Tato tabulka neobsahuje informace o následujících kategoriích: baterie a elektronická zařízení. V případě textilu tabulka neuvádí informace o provádění požadavku (sloupec 3).

85 Biologický odpad, který tvoří největší kategorii komunálního odpadu (přibližně 37 %), se dosud nesbírá odděleně ve třech ze čtyř kontrolovaných členských států (Řecko, Portugalsko a Rumunsko), s výjimkou některých obcí v těchto zemích. Tříděný sběr biologického odpadu snižuje míru kontaminace ostatních recyklovatelných materiálů (např. papíru nebo plastů), a vede tak k vyšší kvalitě recyklovatelných materiálů. Pro srovnání, ve Vlámku (Belgie) se tříděný sběr biologického odpadu (skládajícího se z odpadu z ovoce, zeleniny a zahrady) týká přibližně 70 % obyvatelstva. Separátní tříděný sběr zahradního odpadu se vztahuje na celou populaci⁴¹. Tříděný sběr biologického odpadu byl zahájen již v roce 1990 a postupně se zvyšoval, což přispělo k dosažení celkové míry 70 %. Dalším přispívajícím faktorem je míra domácího kompostování: kompostuje 42 % domácností. Podle veřejné agentury pro nakládání s odpady tohoto regionu by se do ledna 2026 měl tříděný sběr biologického odpadu stát povinným i pro zbývající obce, kterých se dosud netýká.

V oblasti ekonomických nástrojů dosáhly členské státy zařazené do vzorku jen omezeného pokroku

86 Ve zprávách pro jednotlivé země, které byly připojeny ke zprávě včasného varování z roku 2023, bylo téměř všem 18 členským státům, u nichž hrozilo, že nesplní cíl týkající se recyklace komunálního odpadu pro rok 2025, doporučeno posílit nebo zavést ekonomické nástroje (*obrázek 6*). Podle zprávy agentury EEA z roku 2023⁴² byla daň ze skládkování uplatňována ve všech členských státech s výjimkou pěti a daň ze spalování byla uplatňována pouze v devíti členských státech. Kromě toho dospěla agentura EEA ve zprávě k závěru, že pouze osm členských států má systém plateb podle množství odpadu, který pokrývá vysoké procento obyvatelstva.

87 U čtyř členských států, které jsme kontrolovali, již zprávy připojené ke zprávě včasného varování z roku 2018 upozornily na to, že ekonomické pobídky jsou nedostatečné nebo že systémy rozšířené odpovědnosti výrobce nejsou účinné. Posuzovali jsme proto, zda i) byly vhodně uplatňovány základní environmentální zásady, jako je plná úhrada nákladů a platby podle množství odpadu, ii) byla zvýšena daň ze skládkování, iii) systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pokrývaly veškeré náklady na nakládání s odpady a iv) začaly fungovat systémy zálohování a zpětného odběru.

⁴¹ Údaje od veřejné agentury pro nakládání s odpady ve Vlámku, OVAM.

⁴² Informační dokument č. 29/2022.

Zásady, na nichž jsou založeny politiky EU v oblasti životního prostředí a nakládání s odpady

88 Politika EU v oblasti životního prostředí je založena na zásadě, že znečišťovatel platí⁴³.

Způsob, jak uplatnit zásadu „znečišťovatel platí“, jsou poplatky za odpad vycházející ze **zásady plné úhrady nákladů**. To znamená, že poplatky za odpad by měly:

- být vypočteny na základě nákladů na vybudování nezbytné infrastruktury (kapitálové náklady), provozní náklady (tj. náklady na poskytované služby, jako je sběr, zpracování a odstraňování odpadu) a administrativní náklady na řízení cyklu nakládání s odpady. Kapitálové náklady by měly odrážet celou částku, včetně podílu investic financovaných z grantů, aby se usnadnila dlouhodobá výměna bez nutnosti spoléhat se na další granty,
- být hrazeny původci odpadů, jako jsou koneční spotřebitelé, tj. domácnosti nebo občané (oba pojmy jsou v této zprávě používány zaměnitelně).

89 Dále, aby se plně uplatnila zásada „znečišťovatel platí“, měl by poplatek za odpad vycházet z hmotnosti nebo objemu vyprodukovaného odpadu. Jinými slovy, poplatek by měl být v souladu se **zásadou plateb podle množství odpadu**. Tento přístup rovněž motivuje původce odpadů, aby minimalizovali množství odpadů, což je v souladu s obecnými cíli politiky EU v oblasti odpadů (viz příklad v [rámečku 5](#)). Je však třeba poznamenat, že příliš vysoké náklady mohou vést k nezákonným postupům při odstraňování odpadů.

Rámeček 5

Portugalsko – příklad pozitivního dopadu zavedení zásady plateb podle množství odpadu

V jedné obci byl v roce 2021 zaveden systém plateb podle množství odpadu, který byl postupně aplikován tak, aby se v roce 2025 vztahoval na všechny obyvatele.

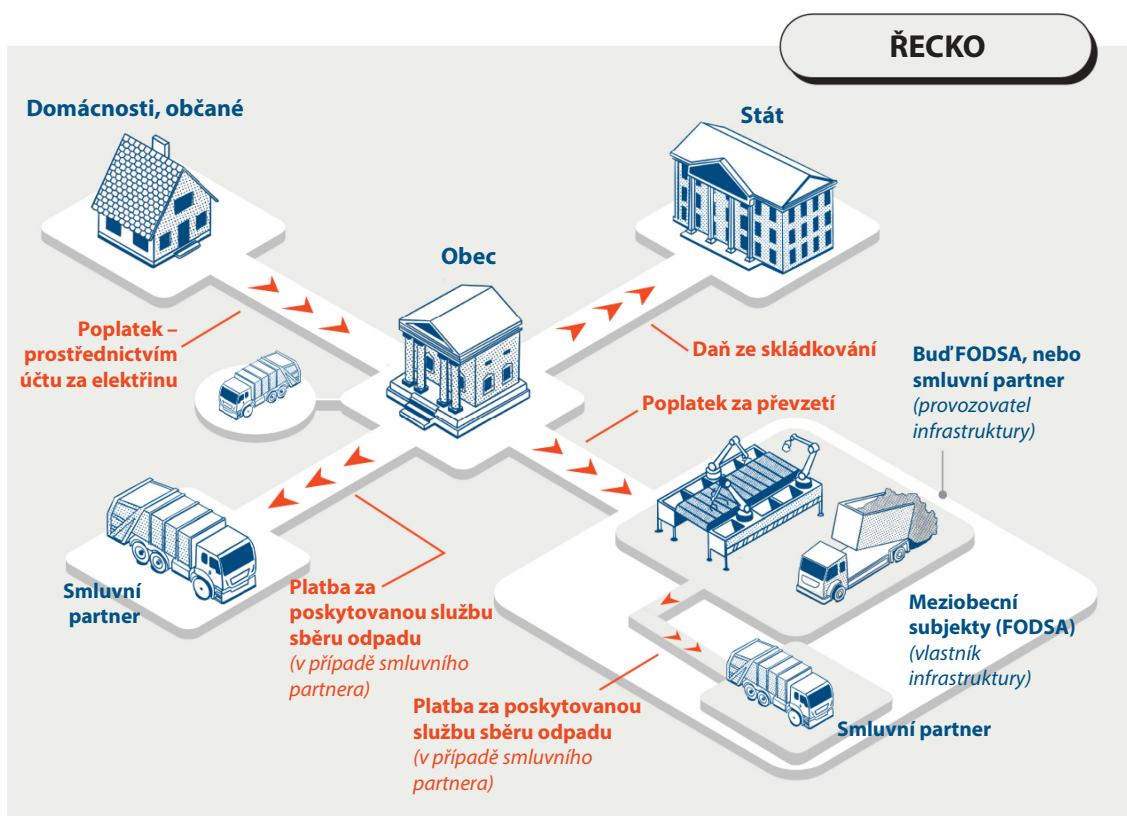
Výsledkem bylo, že:

- podíl směsného odpadu klesl ze 72 % na 67 % v roce 2023,
- se snížila četnost měsíčního svozu směsného odpadu: do konce roku 2023 potřebovalo tři nebo čtyři svozy směsného odpadu měsíčně 40 % domácností oproti 70 % v květnu 2021, zatímco jeden nebo dva svozy měsíčně volilo 42 % uživatelů oproti 28 % v roce 2021.

⁴³ Smlouva o fungování Evropské unie, čl. 191 odst. 2, a směrnice o odpadech, článek 14.

- 90** Hlavními zúčastněnými stranami v cyklu nakládání s komunálním odpadem jsou vlastníci infrastruktury, provozovatel infrastruktury, subjekty provádějící sběr odpadu a obec. Struktura se v jednotlivých členských státech liší: v některých zemích může například infrastrukturu vlastnit a provozovat stejný subjekt. V některých zemích navíc existují meziobecní subjekty, které sdružují obce v rámci určitého regionu. Také finanční toky mezi zúčastněnými stranami se liší v závislosti na zvolené struktuře. Zjednodušeně řečeno, občané (nebo domácnosti) platí poplatek, zatímco provozovatelé nebo vlastníci infrastruktury dostávají „poplatek za převzetí“ za zpracování odpadu, jeho uložení na skládku nebo jeho spalení. Všechny čtyři členské státy rovněž vybírají daň ze skládkování. Poplatek by měl odrážet náklady vznikající různým zúčastněným stranám (bod 88).
- 91** Na [obrázku 10](#) je zjednodušeně znázorněn systém v Řecku. [Příloha VII](#) obsahuje znázornění systémů v dalších třech členských státech, které jsme kontrolovali.

Obrázek 10 | Řecko – hlavní zúčastněné strany a finanční toky v oblasti nakládání s komunálním odpadem

Pozn.: pro zjednodušení nejsou na obrázku znázorněny další kategorie uživatelů, tj. neziskové organizace a podniky, které nejenže produkují komunální odpad, ale musí také platit poplatek.

Zdroj: EÚD.

92 U čtyř členských států, které jsme kontrolovali, jsme na základě vzorku projektů posuzovali, zda:

- v používaném poplatku byly zohledněny veškeré náklady. Hodnotili jsme také účinnost systému poplatků a za tímto účelem jsme zohledňovali četnost aktualizací poplatků, aby odpovídaly vyvíjejícím se nákladům, a výši neuhrazených faktur za odpad. Poplatek je účinný pouze tehdy, pokud je pravidelně aktualizován tak, aby odrážel měnící se náklady, a pokud je skutečně placen;
- občanům byly účtovány poplatky podle zásady plateb podle množství odpadu.

93 Pokud jde o zásadu plné úhrady nákladů, zjistili jsme, že u zkoumaných orgánů (tři rumunské župy a jedna obec na projekt v ostatních třech členských státech) byla tato zásada uplatňována pouze částečně. Důvodem jsou zejména následující faktory (podrobnosti viz [tabulka 5](#)):

- náklady nejsou do poplatku zahrnuty v plné výši, přestože vnitrostátní právní předpisy ve všech čtyřech členských státech vyžadují plnou úhradu nákladů,
- rozhodnutí o poplatcích nejsou místními orgány pravidelně aktualizována. Ve všech čtyřech členských státech umožňují vnitrostátní právní předpisy místním orgánům upravovat výši poplatků, tj. zvyšovat je, snižovat je, nebo zachovávat jejich výši. Rozhodnutí místních orgánů o poplatcích často zahrnují různé aspekty, včetně politických,
- některé faktury / poplatky zůstávají občany neuhrzeny.

Tabulka 5 | Zásada plné úhrady nákladů – situace v jednotlivých členských státech

Členský stát	Částečné uplatňování zásady plné úhrady nákladů: hlavní důvody
Řecko	- Investiční náklady nebyly v plné míře v poplatku zohledněny, ale byly odečteny případné obdržené dotace. - V poplatku není zohledněna daň ze skládkování (placená od roku 2023). - Tři obce ze čtyř vykázaly v některých letech období 2022–2024 ztráty, tj. příjmy z poplatků nestačily na pokrytí všech nákladů. - Navzdory ztrátám tyto tři obce v důsledku toho nezvýšily poplatky. - Výše neuhrazených faktur (2024) se pohybovala od 1,4 % do 11 %.
Polsko	- Investiční náklady nebyly v plné míře v poplatku zohledněny, ale byly odečteny případné obdržené dotace. - Tři obce ze čtyř vykázaly v jednom nebo více letech období 2021–2023 ztráty, tj. příjmy z poplatků nestačily na pokrytí všech nákladů. K podobnému závěru dospěl polský Nejvyšší kontrolní úřad u vzorku 13 obcí ve zprávě vydané v květnu 2025. - Navzdory ztrátám jedna ze tří obcí po roce 2021 nezvýšila poplatek. - Výše neuhrazených poplatků za nakládání s odpady (2023) se pohybovala od 1,7 % do 6,5 %.
Portugalsko	- Investiční náklady nebyly v plné míře v poplatku zohledněny, ale byly odečteny případné obdržené dotace. - V roce 2022 činila průměrná návratnost nákladů v celém Portugalsku 70 % a v roce 2023 68 %. - Navzdory ztrátám jedna z velkých obcí poplatek od roku 2015 nezvýšila. - Výše neuhrazených faktur (2023) se pohybovala od 0,2 % do 4 %.
Rumunsko	Viz bod 94 .

94 Klíčovým rozdílem ve struktuře nakládání s odpady v Rumunsku ve srovnání s ostatními třemi zeměmi je způsob, jakým se řeší rizika spojená s náklady. V Rumunsku nesou rizika spojená s náklady provozovatelé infrastruktury, zatímco v ostatních zemích tato rizika nesou orgány veřejné správy. Z toho vyplývají následující důsledky.

- V Řecku, Polsku a Portugalsku mají provozovatelé nárok na úhradu nákladů a ziskové rozpětí, zatímco v Rumunsku se poplatek za převzetí pro provozovatele stanoví na základě zadávacího řízení. U dvou ze tří rumunských projektů, které jsme zkoumali a které již byly v provozu, zaznamenali provozovatelé v prvních letech ztráty. Za určitých okolností mohou provozovatelé požádat o zvýšení poplatku. Všichni tři o toto zvýšení požádali a všem bylo alespoň jednou vyhověno.
- Provozovatelé infrastruktury musí také platit poplatky za používání infrastruktury, které se zhruba rovnají výši ročních odpisů. Smlouvy však byly uzavřeny na 10 let nebo méně, tedy na dobu kratší, než byla předpokládána životnost infrastruktury. To znamená, že orgány mohou získat zpět veškeré investiční náklady pouze v případě, že se podaří tyto smlouvy prodloužit nebo uzavřít nové.
- Podniky odpovědné za sběr odpadu jsou povinny uzavírat smlouvy s občany (domácnostmi) a vybírat poplatek, s výjimkou několika obcí, které se rozhodly vybírat od svých občanů daň. Míra uzavírání smluv se pohybovala od 60 % do 100 %. Nicméně existuje zákonná povinnost sbírat odpad od všech občanů. Výše neuhraných faktur (2024) se pohybovala od 0,2 % do 40 %.

95 Zjistili jsme, že zásada plateb podle množství odpadu je zákonem stanovena ve všech čtyřech členských státech, ale Polsko z ní vyjímá obytné nemovitosti (tj. domácnosti). V Portugalsku zákon požaduje zavedení této zásady do roku 2030 pro domácnosti a do roku 2025 pro ostatní uživatele, jako jsou podniky.

96 Pokud jde o domácnosti, zjistili jsme, že až do roku 2024 se zásada plateb podle množství odpadu, která vyžaduje, aby fakturace vycházela z hmotnosti nebo objemu vyprodukovaného odpadu, ve čtyřech členských státech, které jsme kontrolovali, většinou ještě neuplatňovala, jak je shrnuto v [tabulce 6](#).

Tabulka 6 | Zásada plateb podle množství odpadu – situace v jednotlivých členských státech

Členský stát	Částečné uplatňování zásady plateb podle množství odpadu: hlavní důvody
Řecko	Základ pro fakturaci: m ² (tj. poplatek vynásobený plochou (m ²) nemovitosti).
Polsko	- Obytné nemovitosti – základ pro fakturaci: m² nebo spotřeba vody nebo na obyvatele nebo na domácnost. - Neobytné nemovitosti – základ pro fakturaci: objemově v obcích, o nichž jsme měli informace. - Částečně obytné nemovitosti – základ pro fakturaci: kombinace předchozích dvou metod v obcích, o nichž jsme měli informace.
Portugalsko	Základ pro fakturaci: - pevná složka (vázaná na počet domů v obci), - pohyblivá složka vycházející ze spotřeby vody. Nicméně 5 % obcí v Portugalsku již uplatňuje zásadu plateb podle množství odpadu.
Rumunsko	Základ pro fakturaci: liší se u jednotlivých tří dotčených žup. - Dvě župy používají poplatek na osobu. - Jedna župa částečně uplatňuje zásadu plateb podle množství odpadu (základ: objem nádoby na odpad), ale tato zásada se zatím nevztahuje na obyvatele bytových domů. - Zásadu neuplatňuje malý počet obcí, které se rozhodly namísto používání poplatků vybírat daň.

Ostatní ekonomické nástroje

97 Pokud jde o daň ze skládkování, ve zprávách pro Řecko, Portugalsko a Rumunsko připojených ke zprávě včasného varování z roku 2023 bylo doporučeno tuto daň zvýšit. Ve všech třech zemích byla daň postupně zvyšována, ale stále je nižší než průměr EU⁴⁴ (ten se v roce 2023 pohyboval v hodnotách 39 až 46 EUR za tunu). Pro srovnání, agentura EEA uvádí, že jednu z nejvyšších sazeb této daně v EU má Belgie, což spolu se zákazy skládkování vedlo k posunu od odstraňování odpadů k jejich recyklaci. Velké rozdíly ve výši této daně mohou vést k tomu, že se odpad bude z ekonomických důvodů převážet mezi zeměmi. *Tabulka 7* obsahuje shrnutí situace ve čtyřech kontrolovaných členských státech na základě naší analýzy.

⁴⁴ Informační dokument č. 29/2022.

Tabulka 7 | Daň ze skládkování a spalování

Členský stát	Povinnost ze zákona	Od roku	Zvyšování daně
Daň ze skládkování			
Řecko	ANO	2012 Ale uplatňuje se až od roku 2022	Očekává se, že se daň bude postupně zvyšovat o 5 EUR za tunu, z 20 EUR v roce 2022 na 35 EUR v roce 2025. Od roku 2026 se bude daň pohybovat v rozmezí od 35 do 45 EUR za tunu v závislosti na počtu fungujících středisek pro nakládání s odpady v jednotlivých regionech. Pro regiony, v nichž taková centra ještě nejsou zřízena, platí zvláštní pravidla. Vzhledem k tomu, že infrastruktura pro zpracování odpadu je omezená, více než polovina řeckých obcí (164) napadla tento zákon u Státní rady jako protiústavní. Obce mají v úmyslu část daně zadržet a investovat ji do infrastruktury pro nakládání s odpady ve svém regionu. V květnu 2025 se stále čekalo na konečný rozsudek.
Polsko	ANO	2001	Během 24 let (2001–2025) se daň za tunu zvýšila přibližně o 1 500 % a dosáhla 418 PLN za tunu (přibližně 97 EUR za tunu).
Portugalsko	ANO	2006	Během deseti let (2015–2025) se daň zvýšila o 536 % a dosáhla 35 EUR za tunu.
Rumunsko	ANO	2019	Od roku 2023 do roku 2024 se daň za tunu zvýšila o 100 % a dosáhla 160 RON (přibližně 32 EUR za tunu). Podle vnitrostátních orgánů je sice dovoz odpadu za účelem ukládání na skládky zakázán, ale nízká rumunská daň ze skládkování přispívá k problému nezákonného převozu odpadu z jiných zemí.
Daň ze spalování			
Řecko	–	–	Řecko nemá žádné spalovny.
Polsko	NE	–	Polsko nemá v úmyslu zavést daň ze spalování navzdory doporučením Komise uvedeným ve zprávě včasného varování z roku 2023.
Portugalsko	ANO	2006	Za posledních deset let byla daň několikrát zvýšena.
Rumunsko	–	–	Rumunsko nemá žádné spalovny.

- 98** Ve zprávách pro jednotlivé země, které byly připojeny ke zprávám včasného varování z let 2023 a 2018, bylo Polsku a Portugalsku rovněž doporučeno zavést nebo posílit systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Zpráva z roku 2018 pro Rumunsko rovněž doporučila rozšíření těchto systémů.
- 99** Tyto systémy existují v určitém rozsahu ve všech čtyřech členských státech, jak ukazuje [tabulka 8](#). V rámci těchto systémů by výrobci měli hradit veškeré náklady na nakládání s odpady, od tříděného sběru až po třídění, zpracování a odstraňování. V Polsku a Portugalsku, kde tyto systémy již fungují, však poplatky placené výrobcí v současné době nepostačují na pokrytí všech těchto nákladů.

Tabulka 8 | Systémy rozšířené odpovědnosti výrobce

Členský stát	Poznámky
Řecko	Z důvodu zpoždění při zavádění nejsou tyto systémy dosud plně funkční pro všechny toky odpadu, jak to vyžadují vnitrostátní právní předpisy.
Polsko	V roce 2023 zahájila Komise řízení o nesplnění povinnosti proti Polsku, mimo jiné kvůli neúplnému/nesprávnému provedení ustanovení týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce. Ačkoli nějaké systémy existují, placené poplatky nepostačují k pokrytí nákladů na nakládání s odpady.
Portugalsko	Systémy existují, ale i přes zvýšení v roce 2024 nepokrývají poplatky placené výrobcí náklady na nakládání s odpady v plné výši. Portugalsko zvýšilo ceny s účinností od ledna 2025. Dopady tohoto zvýšení z hlediska pokrytí nákladů se teprve projeví.
Rumunsko	Systémy zde existují a ve smlouvách, které jsme viděli ve třech župách, se uvádí, že poplatky by měly pokrývat skutečné náklady. Provádění těchto smluv jsme neposuzovali.

- 100** Pokud jde o systémy zálohování a zpětného odběru, ve zprávách pro Polsko a Portugalsko připojených ke zprávě včasného varování z roku 2023 a zprávách pro Portugalsko a Rumunsko připojených ke zprávě včasného varování z roku 2018 bylo doporučeno jejich zavedení. V Rumunsku je tento systém zaveden od konce roku 2023, zatímco v ostatních třech členských státech se očekává, že tyto systémy začnou fungovat v roce 2025 (Polsko) nebo 2026 (Řecko a Portugalsko).

Většina projektů, které jsme zařadili do vzorku, měla zpoždění a u některých se vyskytly problémy s náklady a kapacitou

- 101** U našeho vzorku 16 projektů (*příloha I (obrázek 10)*) jsme posuzovali, zda byly dobře realizovány z hlediska času a nákladů a zda měly odpovídající kapacitu pro zpracování odpadu. V případě projektů týkajících se skládek jsme posuzovali, zda provozovatelé zajistili prostředky na pokrytí nákladů na uzavření skládek a následnou péči o ně, které vyžaduje směrnice o skládkách odpadů.
- 102** U většiny projektů (13 ze 16) došlo ke zpoždění o více než 18 měsíců oproti původnímu termínu dokončení. U všech projektů, které jsme zkoumali, s výjimkou čtyř, zůstaly nárůsty nákladů pod 20 % ve srovnání s původně schválenými náklady, nebo se náklady dokonce snížily (*obrázek 11*).

Obrázek 11 | Podrobnosti o zpožděních a nárůstech nákladů

13 ze 16 projektů se potýkalo s výrazným zpožděním

Zpoždění se týkalo jednoho projektu v Polsku a všech projektů, které jsme zkoumali v Portugalsku, Rumunsku a Řecku. Zpoždění při realizaci se pohybovalo od tří měsíců do šesti let a v průměru činilo tři roky na jeden projekt. Většinou je lze vysvětlit jedním nebo několika z následujících důvodů: zpoždění v zadávacích řízeních, technické problémy nebo nepředvídané události, pandemie COVID-19, špatné řízení projektu (např. zpoždění při dokončování přístupové cesty k zařízení) a problémy se státní podporou.

U pěti projektů se nárůst nákladů udržel pod 20 % a u 7 projektů byly náklady nižší, než se původně plánovalo

U čtyř projektů, u nichž došlo k nárůstu o více než 20 %, byl tento nárůst spojen s výsledky zadávacích řízení, rozšířením rozsahu projektu a dodatečnými pracemi souvisejícími s nepředvídanými událostmi.

Zdroj: EÚD.

- 103** Zpoždění může mít dopad na účinnost, jak ukazují rumunské projekty v *rámečku 6*. Jakékoli zpoždění při realizaci projektu navíc může brzdit pokrok při plnění cílů stanovených právními předpisy EU (*obrázek 2 a obrázek 3*).

Rámeček 6

Dopad zpoždění při realizaci projektů – čtyři projekty v Rumunsku

- Původní projektové žádosti čtyř projektů, které jsme zkoumali, byly podány v letech 2010–2012, tj. více než deset let před dokončením projektů (tři projekty) nebo jejich uvedením do provozu (jeden projekt). Práce byly provedeny podle původního plánu, tj. podle koncepce, která odrážela tehdy dostupnou technologii zpracování odpadu. Například mechanické zpracování bylo většinou ruční, jen několik málo procesů bylo automatických. To vedlo k nízké míře využití materiálů.
- Kvůli opožděným postupům při výběru provozovatelů infrastruktury se zařízení a vybavení léta nevyužívaly, což vedlo k jejich znehodnocení (tři projekty). U čtvrtého projektu, který ještě nebyl v provozu, podepsal příjemce smlouvu o údržbě, aby se zabránilo znehodnocení.
- Zpoždění v jednom projektu vedlo k uzavření skládek, které nesplňovaly požadavky, přestože nová skládka, která by požadavky směrnice o skládkách odpadů splňovala, ještě nebyla připravena. Aby se vypořádaly s odpadem, otevřely místní orgány dočasnou skládku, která byla využívána až do roku 2020. V květnu 2024 se na dočasnou skládku stále nacházelo 300 tun nezpracovaného komunálního odpadu, což je vidět na fotografii níže.

Zdroj: EÚD (fotografie pořízená v květnu 2024).

104 Dva ze 16 projektů nebyly na konci roku 2024 ještě v provozu, přestože práce na obou z nich byly již několik let dokončeny. V jednom případě se odpad nesbíral, dokud nebyla zakoupena vozidla pro svoz odpadu, zatímco v druhém případě ještě nebyla podepsána smlouva s budoucím provozovatelem. Jeden další projekt byl v provozu pouze částečně: infrastruktura pro zpracování odpadu byla v provozu, ale ještě nebyla podepsána smlouva na sběr a svoz odpadu v jedné ze čtyř projektových zón.

105 Z hlediska kapacity jsme mohli analyzovat 10 ze 16 projektů, protože dva z nich ještě nebyly v provozu, další dva byly uvedeny do provozu teprve krátce před naší návštěvou a další dva byly takového druhu, že kapacita nebyla relevantní. Zjistili jsme, že:

- tři projekty fungovaly alespoň po určitou dobu výrazně pod svou stanovenou kapacitou (v rozmezí od 38 % do 54 %). Důvodem byly technické problémy nebo nižší než očekávané množství odpadu z tříděného sběru ke zpracování,
- dva projekty neměly dostatečnou kapacitu, protože množství odpadu ke zpracování bylo podhodnoceno. Například v jednom případě se v důsledku osvětových kampaní výrazně zvýšil objem tříděného sběru.

106 Možný dopad provozování skládek na životní prostředí se neomezuje pouze na období provozu infrastruktury, neboť potenciální **prosakování průsakové vody** a emise skládkových plynů pokračují ještě desítky let poté, co bylo ukládání odpadů ukončeno. Z tohoto důvodu požaduje směrnice o skládkách odpadů, aby byly vyčleněny finanční prostředky na pokrytí nákladů na uzavření a následnou péči po dobu nejméně 30 let. To může mít například podobu finanční jistiny.

107 Zjistili jsme, že vnitrostátní právní předpisy ve všech čtyřech členských státech toto vyčlenění prostředků vyžadují a v jednom případě (Portugalsko) je uvedena i konkrétní částka. U osmi projektů v našem vzorku, které zahrnovaly investice do skládky, jsme zjistili, že v pěti případech byly vyčleněné prostředky dostatečné ve srovnání s částkami stanovenými ve specializované studii (**tabulka 9**).

Tabulka 9 | Prostředky na uzavření skládek a následnou péči o ně

Členský stát	Požadavek ve vnitrostátních právních předpisech	Základ pro stanovení částky (podle zákona)	Jsou prostředky na finančních účtech dostatečné?
Řecko	ANO	Studie	Dostatečné u dvou projektů ze čtyř.
Polsko	ANO	Není uvedeno, ale existuje zákonná povinnost, že částka by měla být dostatečná k pokrytí nákladů	V našem vzorku nejsou zahrnuty žádné investice do skládek.
Portugalsko	ANO	20 % z celkových investic do skládek	V našem vzorku nejsou zahrnuty žádné investice do skládek.
Rumunsko	ANO	Studie	Dostatečné u tří projektů ze čtyř.

Tuto zprávu přijal senát II, jemuž předsedá Annemie Turtelboomová, členka Účetního dvora, v Lucemburku na svém zasedání dne 15. října 2025.

Za Účetní dvůr

Tony Murphy
předseda

Přílohy

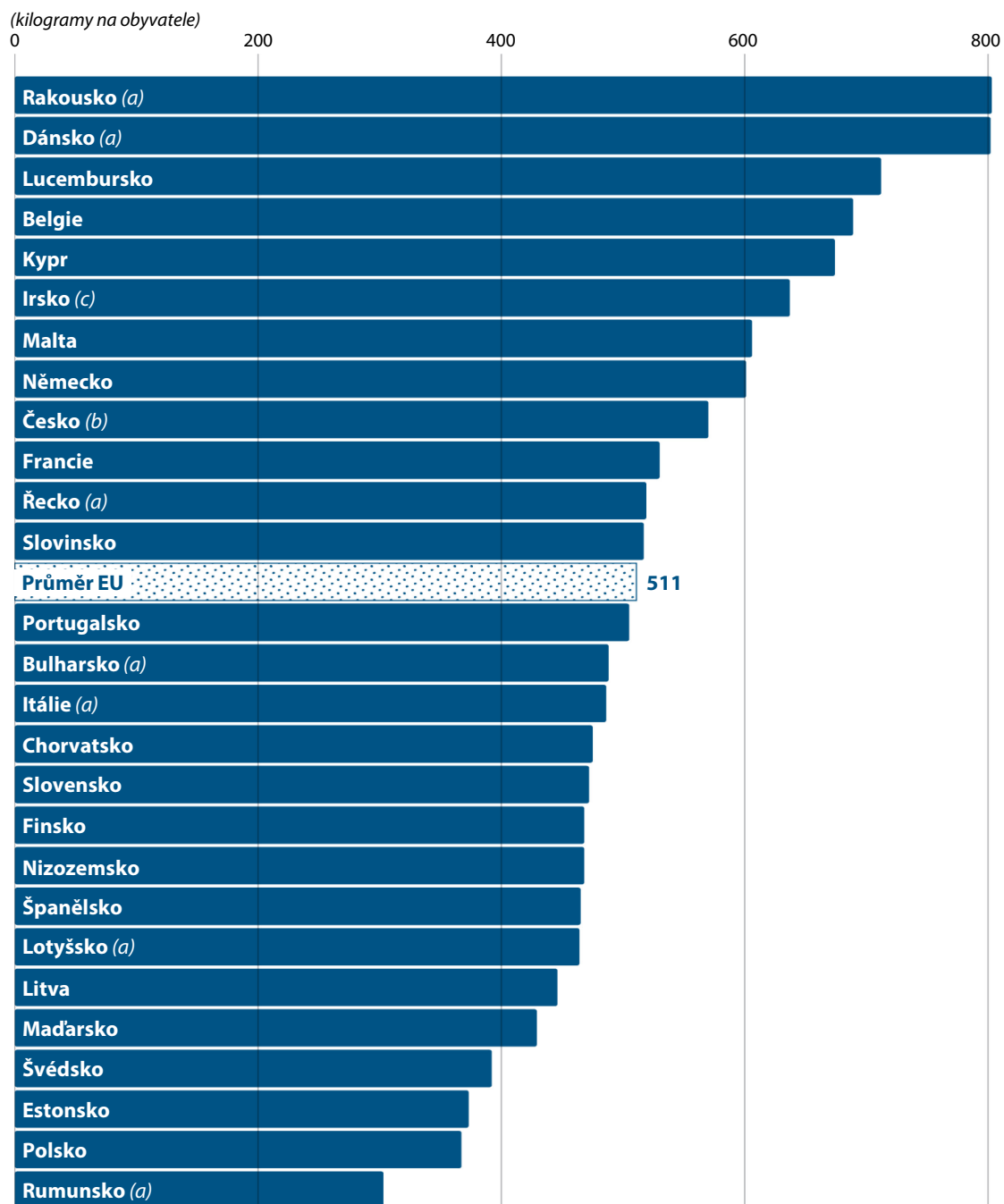
Příloha I – O auditu

Vysvětlení pojmu komunální odpad

- 01** Komunálním odpadem se rozumí odpad, který je sbírán obecními úřady nebo jejich jménem a je zpracováván a odstraňován prostřednictvím systémů nakládání s odpady¹. Zahrnuje jak směsný, tak tříděný odpad (např. sklo nebo papír) pocházející z domácností, jakož i odpad z jiných zdrojů, jako jsou kanceláře, obchody a veřejné instituce, pokud má tento odpad podobné vlastnosti a složení jako odpad sbíraný z domácností².
- 02** V roce 2023 dosáhl komunální odpad v EU 511 kg na obyvatele, ale situace se v jednotlivých členských státech značně liší a množství odpadu se pohybuje od přibližně 800 kg do přibližně 300 kg na obyvatele, jak ukazuje [obrázek 1](#). Faktory vysvětlující tyto rozdíly jsou například ekonomické bohatství a míra urbanizace, která s sebou nese větší závislost na baleném a hotovém zboží.

¹ Eurostat, [Glosář – komunální odpad](#).

² [Směrnice 2008/98/ES](#), čl. 3 odst. 2 písm. b).

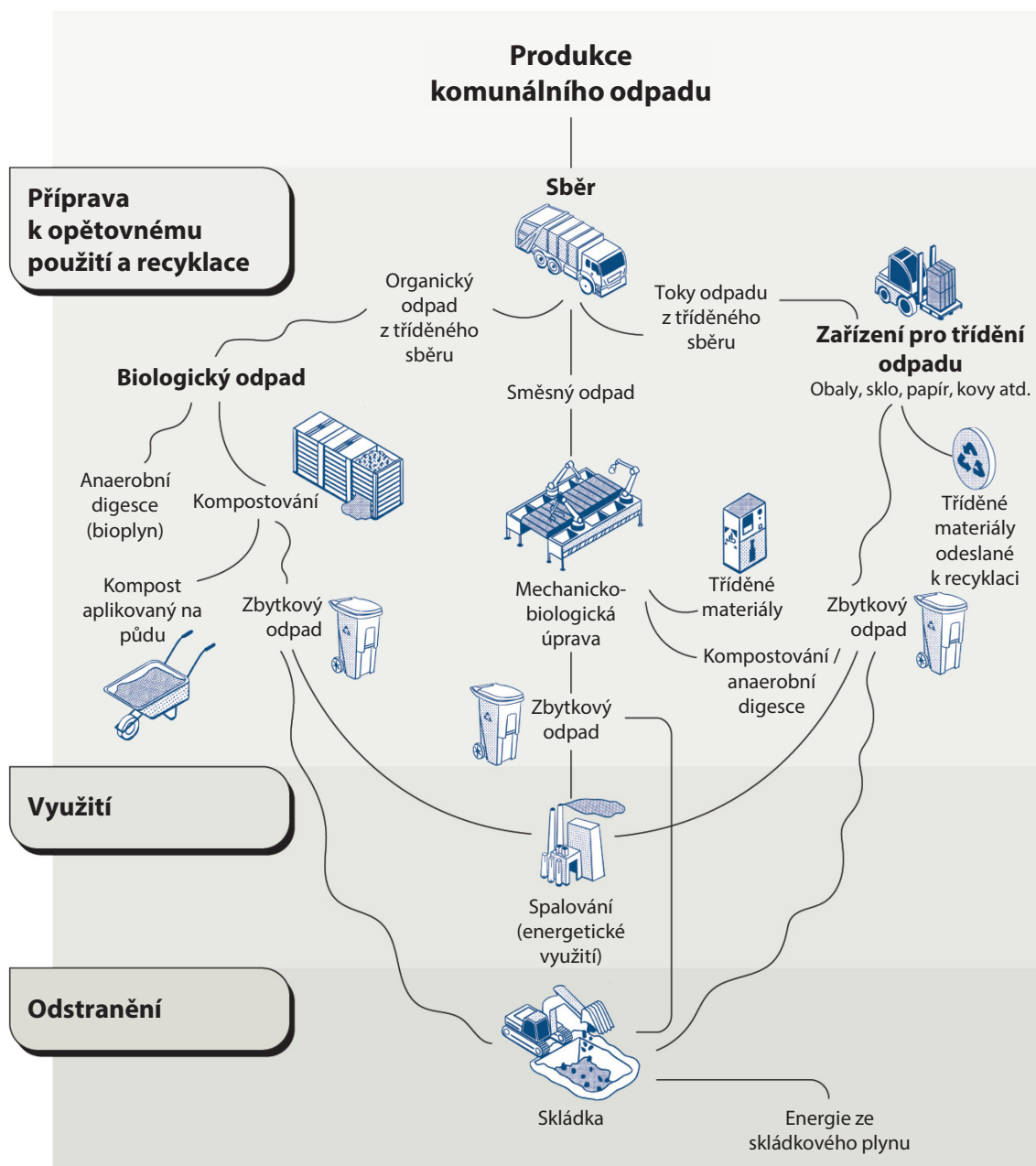
Obrázek 1 | Produkce komunálního odpadu v roce 2023 (v kg/obyvatele)

a: údaje z roku 2022, b: údaje z roku 2021, c: údaje z roku 2020

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [env_wasmun](#), údaje ze dne 2. října 2025.

03 Zpracování odpadů zahrnuje činnosti, jako je kompostování biologického odpadu, recyklace, spalování a skládkování. Proces nakládání s odpady je znázorněn na **obrázku 2**.

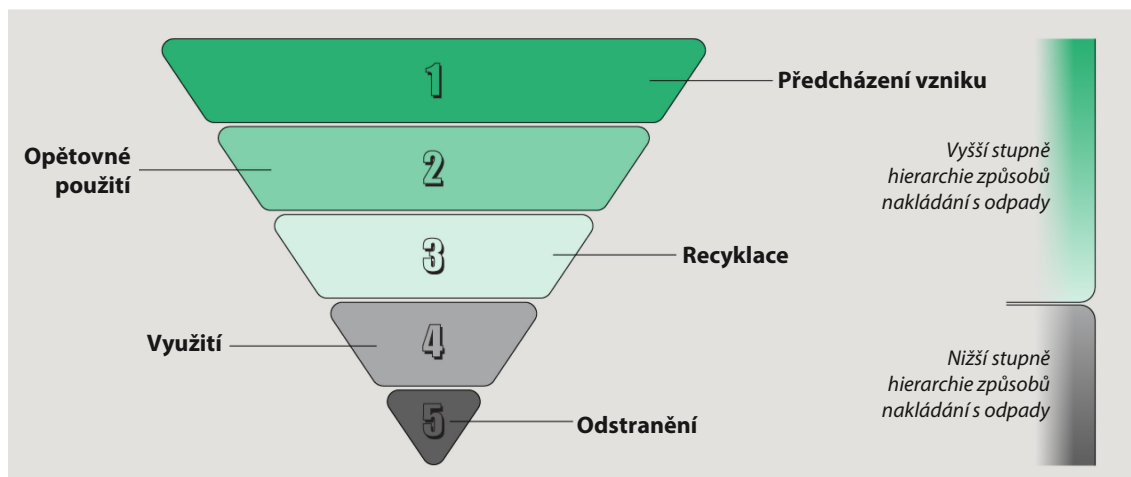
Obrázek 2 | Proces nakládání s odpady

Zdroj: EÚD.

- 04** V roce 2008 byla v právních předpisech EU přijata pětistupňová pyramidová hierarchie způsobů nakládání s odpady, v níž je upřednostňováno předcházení vzniku odpadů a skládkování je nejméně preferovanou možností (**obrázek 3**).

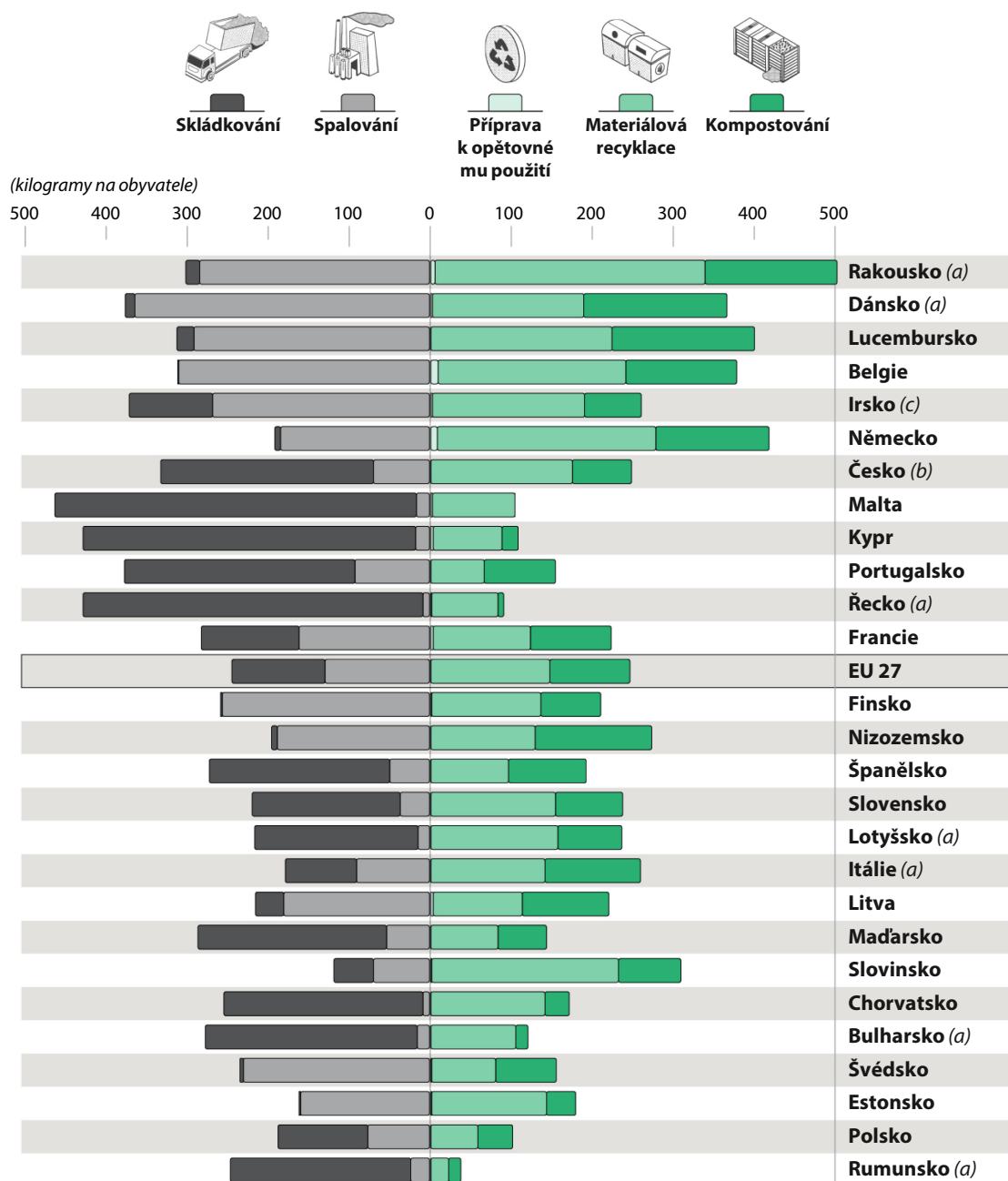
Obrázek 3 | Hierarchie způsobů nakládání s odpady

Zdroj: EÚD na základě směrnice o odpadech.

05 Na [obrázku 4](#) je znázorněn podíl různých způsobů zpracování odpadu v jednotlivých členských státech. Mezi členskými státy existují značné rozdíly: některé státy více než 70 % odpadu ukládají na skládky a jiné více než 50 % odpadu spalují.

Obrázek 4 | Komunální odpad na obyvatele a způsoby jeho zpracování (2023, v kg)

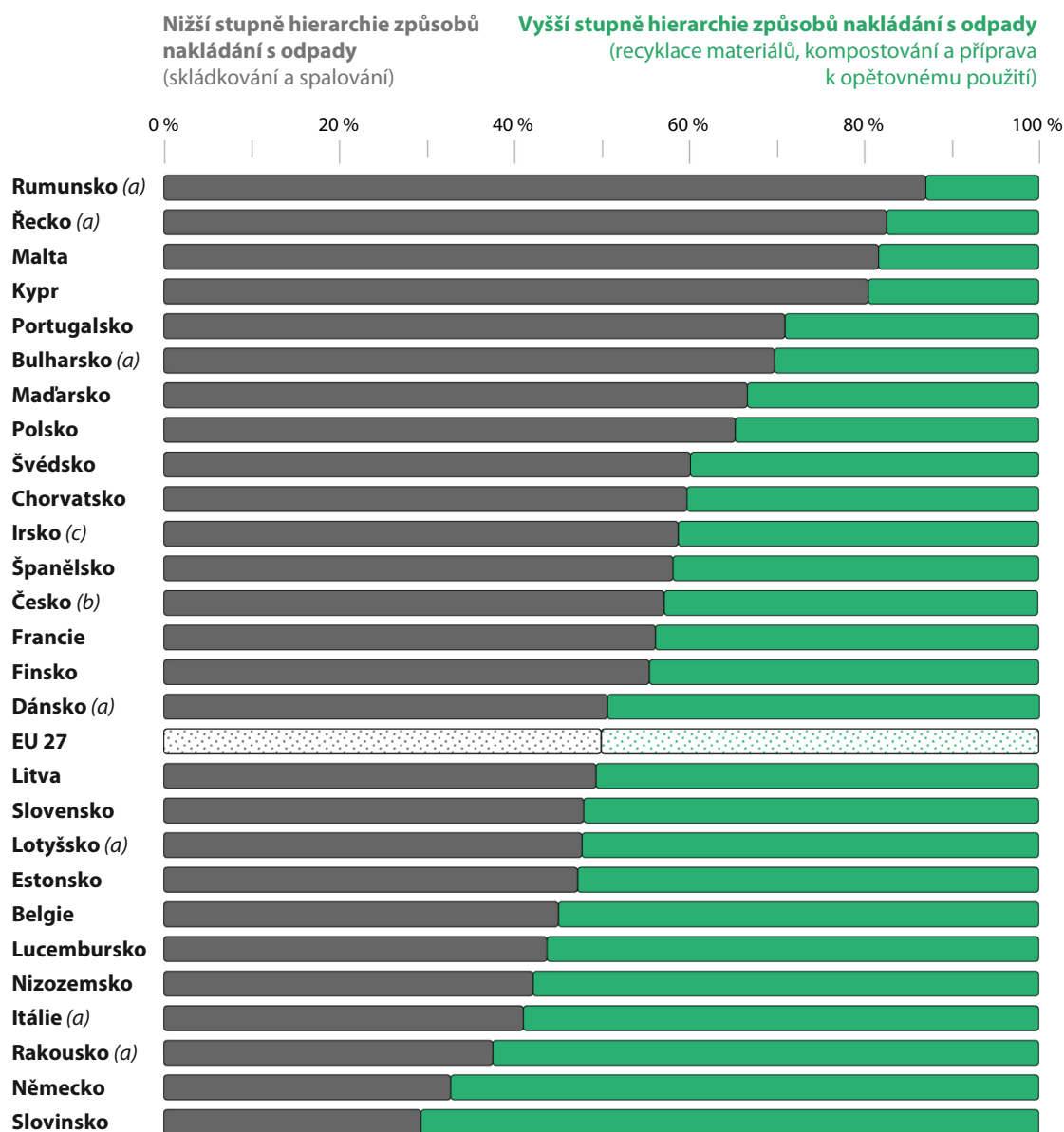

a: údaje z roku 2022, b: údaje z roku 2021, c: údaje z roku 2020

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [env_wasmun](#), údaje ze dne 2. října 2025.

06 Na [obrázku 5](#) je znázorněn podíl nižších a vyšších stupňů hierarchie způsobů nakládání s odpady. V recyklaci a kompostování vedou Slovinsko, Německo a Rakousko (více než 60 % komunálního odpadu).

Obrázek 5 | Podíl odpadů zpracovávaných na nižších a vyšších stupních hierarchie způsobů nakládání s odpady (2023, v %)

a: údaje z roku 2022, b: údaje z roku 2021, c: údaje z roku 2020

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [env_wasmun](#), údaje ze dne 2. října 2025.

Regulační rámec EU

- 07** Rámec EU pro nakládání s odpady byl zaveden v roce 1975 [směrnicí o odpadech](#), která vycházela z článků 100 a 235 [Římské smlouvy](#). Od té doby právní akty vybízejí členské státy k předcházení vzniku odpadů, jejich recyklaci a zpracování s cílem získat z nich materiály a energii, a k zavádění postupů pro opětovné použití odpadů.
- 08** K dnešnímu dni patří mezi hlavní právní předpisy EU týkající se komunálního odpadu ([obrázek 6](#)) tři směrnice, které byly několikrát změněny: rámcová směrnice o odpadech („směrnice o odpadech“), směrnice o obalech a obalových odpadech („směrnice o obalech“) a směrnice o skládkách odpadů. Směrnice o obalech byla v roce 2025 zrušena nařízením o obalech a obalových odpadech („nařízení o obalech“) a byla schválena další změna směrnice o odpadech.

Obrázek 6 | Právní akty

Rámcová směrnice o odpadech

Směrnice 2008/98/ES ve znění z let 2014, 2015, 2017, 2018 a 2025

Stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním.
Zavádí hierarchii způsobů nakládání s odpady.
Stanoví cíle, které mají členské státy splnit.

Směrnice o obalech a obalových odpadech

Směrnice 94/62/ES ve znění z let 2003, 2004, 2005, 2009, 2013, 2015 a 2018

Stanoví opatření, jejichž prvořadým zaměřením je předcházení vzniku obalových odpadů a dalšími základními zásadami je opakované použití obalů, recyklace a další formy využití obalových odpadů, přičemž záměrem je snížit množství těchto odpadů určených ke konečnému odstranění s cílem přispět k přechodu na oběhové hospodářství.
Stanoví cíle, které mají členské státy splnit.

Nařízení o obalech a obalových odpadech

Nařízení (EU) 2025/40, kterým se zrušuje směrnice o obalech a obalových odpadech

Stanoví požadavky na environmentální udržitelnost a označování obalů, které se vztahují na celý životní cyklus obalů a jejichž splnění je podmínkou uvedení obalů na trh. Stanoví se v něm rovněž požadavky na rozšířenou odpovědnost výrobce a předcházení vzniku obalových odpadů, jako je snížení množství zbytečných obalů a opětovné použití nebo opětovné naplnění obalů, jakož i sběr a zpracování obalových odpadů, včetně recyklace.
Stanoví cíle, které mají členské státy splnit.

Směrnice o skládkách odpadů

Směrnice 1999/31/ES ve znění z roku 2018

Cílem je zajistit postupné snižování využívání skládek, zejména v případě odpadu vhodného k recyklaci nebo jinému využití. Rovněž pomocí přísných provozních a technických požadavků na odpady a skládky stanoví opatření, postupy a návody pro prevenci nebo omezení negativních účinků skládkování na životní prostředí, zejména znečištění povrchových vod, podzemních vod, půdy a ovzduší, a účinků na globální prostředí včetně skleníkového efektu, jakož i veškerých souvisejících rizik pro lidské zdraví, a to v průběhu celého životního cyklu skládky.
Stanoví cíle, které mají členské státy splnit.

Zdroj: EÚD.

Úlohy a povinnosti

09 Na [obrázku 7](#) jsou uvedeny úlohy a povinnosti Komise a členských států.

Obrázek 7 | Úlohy a povinnosti

Komise

Generální ředitelství (GR) ENV je odpovědné za politiku v oblasti životního prostředí, která zahrnuje i odpady. GR REGIO je odpovědné za politiku soudržnosti, v jejímž rámci jsou členským státům poskytovány významné finanční prostředky na realizaci projektů v oblasti odpadů. GR ECFIN a GS RECOVER (pracovní skupina v rámci Generálního sekretariátu) jsou odpovědné za provádění Nástroje pro oživení a odolnost.

Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) je agenturou Evropské unie, která poskytuje informace o stavu evropského životního prostředí, včetně odpadů. Publikuje zprávy a údaje, například o pokroku členských států při plnění cílů v oblasti odpadů.

Členské státy

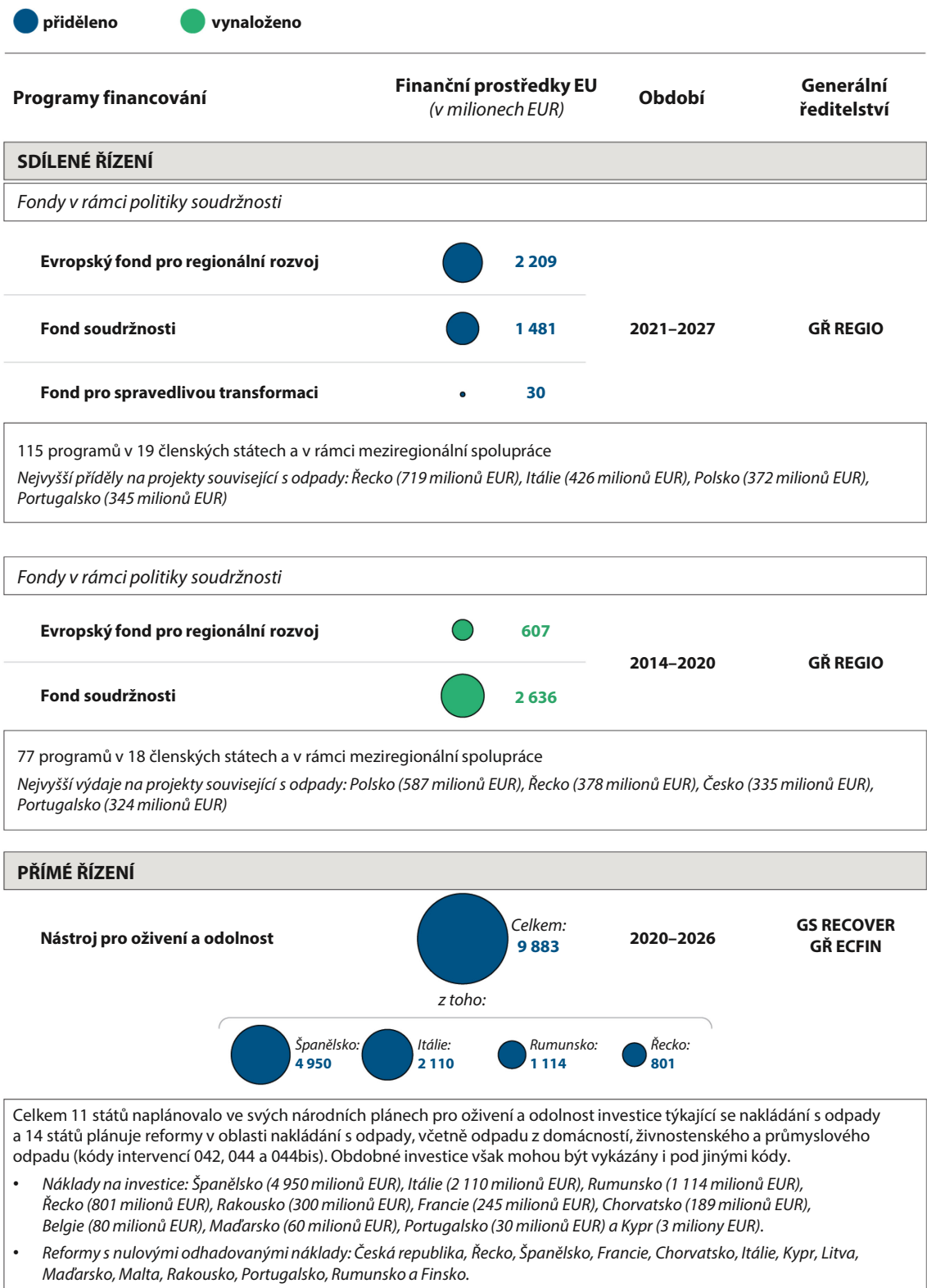
- Rozhodují o vnitrostátní politice v oblasti komunálního odpadu. Provádění politiky nakládání s odpady (včetně sběru, zpracování a odstraňování odpadů) je obecně svěřeno regionálním nebo místním orgánům (tj. obcím).
- Přípravují plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů.
- Rozhodují o výši veřejné podpory.
- Provádějí některé fondy EU (např. v rámci politiky soudržnosti).

Zdroj: EÚD.

Hlavní zdroje financování EU

10 Hlavními zdroji financování projektů v oblasti komunálního odpadu ze strany EU jsou fondy realizované v rámci politiky soudržnosti a Nástroj pro oživení a odolnost ([obrázek 8](#)). Řídí je různá generální ředitelství (GR) Komise a podléhají různým způsobům řízení.

Obrázek 8 | Programy financování EU – investice do nakládání s komunálním odpadem

Zdroj: EÚD na základě [platformy otevřených dat politiky soudržnosti](#) (aktualizace z 5. dubna 2024 pro období 2014–2020 a aktualizace z 10. dubna 2025 pro období 2021–2027) a databáze Komise pro Nástroj pro oživení a odolnost.

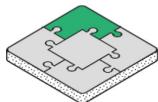
Rozsah a koncepce auditu

- 11** Tato zpráva hodnotí opatření přijatá Komisí a členskými státy k dosažení cílů EU v oblasti komunálního odpadu. Za tímto účelem jsme posuzovali, do jaké míry:
- právní iniciativy Komise a její prosazování předpisů byly vhodné pro daný účel,
 - čtyři členské státy, které jsme zařadili do vzorku, dosáhly významného pokroku při plnění cílů EU v oblasti odpadů,
 - projekty spolufinancované z fondů EU byly dobře realizovány z hlediska času, nákladů a kapacity.
- 12** Náš audit se týkal komunálního odpadu, který upravuje směrnice o odpadech, směrnice o obalech, směrnice o skládkách odpadů a nařízení o obalech. Neanalyzovali jsme toky komunálního odpadu, pro které nejsou stanoveny cíle (např. objemný odpad), ani toky odpadu upravené jinými právními předpisy (např. elektrická a elektronická zařízení a vozidla s ukončenou životností). Kromě toho jsme z rozsahu našeho auditu vyloučili následující dva aspekty: i) dovoz a vývoz odpadů a ii) spolehlivost údajů o odpadech vykazovaných Eurostatu. Náš audit se týkal období od roku 2014 do konce roku 2024.

13 Analyzovali jsme důkazní informace z několika zdrojů, které jsou uvedeny na [obrázku 9](#).

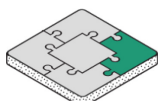
Obrázek 9 | Zdroje důkazních informací

Dokumenty

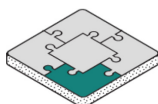
Politické dokumenty EU týkající se odpadů, regulační rámec, vnitrostátní dokumentace týkající se odpadů a zprávy a studie zveřejněné Evropskou agenturou pro životní prostředí (EEA), výzkumnými orgány, sdruženími a akademickými pracovníky.

Údaje

Údaje z různých zdrojů, zejména od Komise, Eurostatu, agentury EEA, z platformy otevřených dat politiky soudržnosti a od vnitrostátních orgánů. Například statistiky o odpadech vykazované členskými státy nebo údaje o projektech.

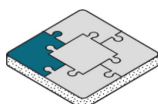
Auditní návštěvy ve čtyřech členských státech

U vzorku čtyř členských států (Řecko, Polsko, Portugalsko a Rumunsko) jsme zkoumali: vnitrostátní plány pro nakládání s odpady, legislativní a politické dokumenty, podporu financování, plány provádění atd.

Na základě vlastního úsudku jsme vybrali několik členských států ze souboru států, u nichž hrozilo, že nesplní cíle EU v oblasti komunálního odpadu a obalových odpadů. Náš výběr byl založen na významnosti a zeměpisném pokrytí. Výdaje těchto čtyř členských států představují 47 % celkových výdajů na projekty v oblasti odpadů v rámci politiky soudržnosti v období 2014–2020.

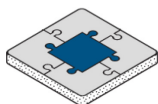
16 projektů

U vzorku 16 projektů (ve stejných čtyřech členských státech) jsme zkoumali projektové žádosti, schválení grantů, zprávy o dokončení výstavby zařízení, povolení, osvětovou činnost a veškeré materiály potřebné ke zjištění míry uplatňování zásady „znečišťovatel platí“ v obcích zařazených do vzorku.

Na základě vlastního úsudku jsme vybrali projekty spolufinancované v rámci politiky soudržnosti v období 2014–2020 ve čtyřech členských státech. Vybrali jsme projekty ze souboru projektů, u nichž jsme obdrželi informace potvrzující, že jsou v provozu. Zahrnuli jsme pouze projekty, které obdržely finanční prostředky EU ve výši více než 1 milion EUR.

Rozhovory

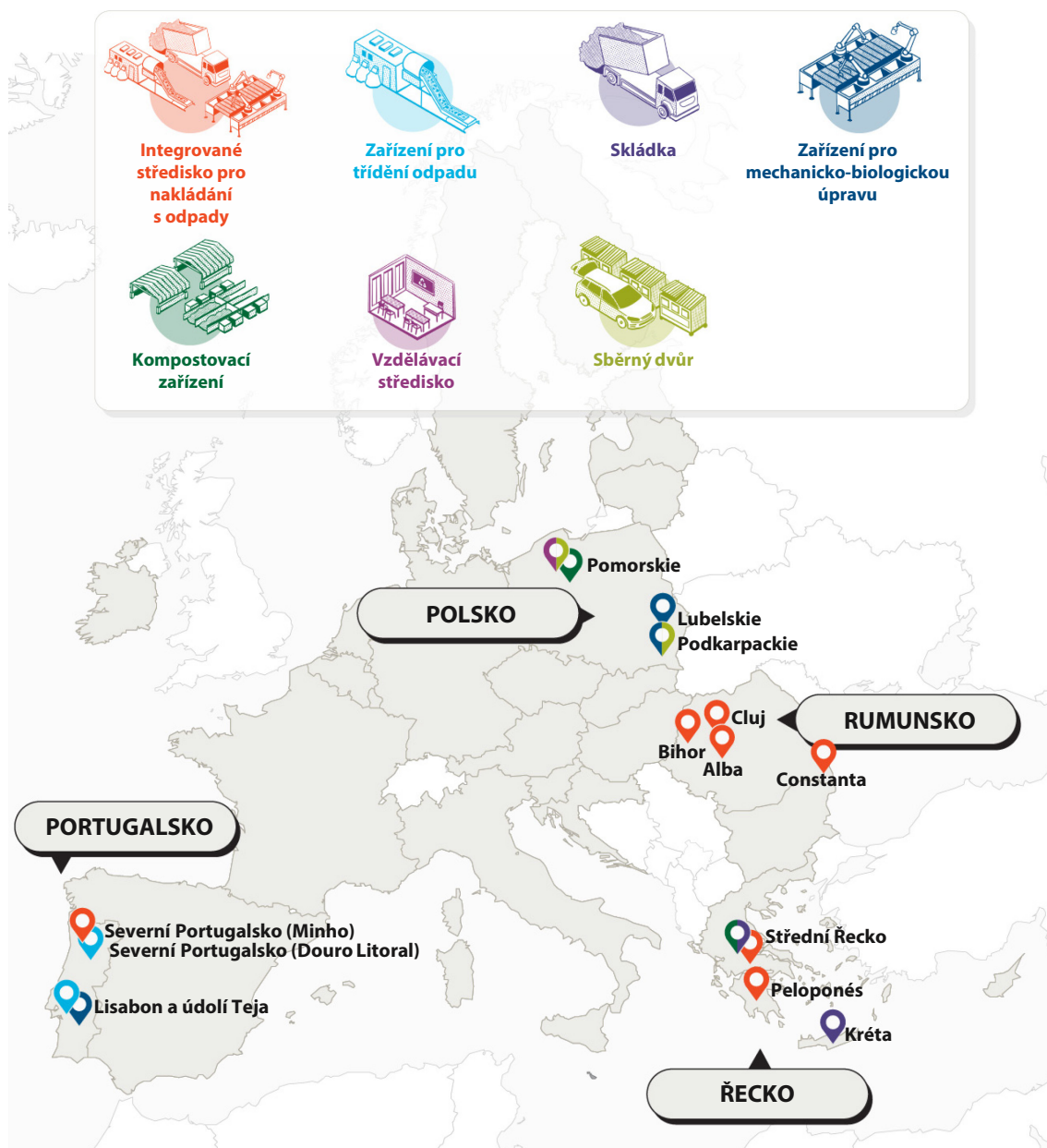

Rozhovory se zaměstnanci generálních ředitelství Komise a agentury EEA a se zástupci ministerstev, vnitrostátních agentur pro nakládání s odpady, příjemců finančních prostředků EU a regionálních a místních orgánů. Informační schůze s orgány ve dvou členských státech (Belgie a Itálie). Rozhovory se sdruženími působícími v oblasti odpadů na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni.

Zdroj: EÚD.

14 **Obrázek 10** ukazuje umístění zkoumaných projektů a druh investice.

Obrázek 10 | Umístění a druh zkoumaných projektů

Pozn.: Integrovaná střediska pro nakládání s odpady zahrnují skládky, zařízení pro třídění odpadu, zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu a kompostovací zařízení.

Zdroj: EÚD.

15 Tato zpráva je součástí série publikací, které jsme vydali k různým aspektům odpadů a oběhového hospodářství. Patří mezi ně [zvláštní zpráva 16/2024](#) o nových příjmech EU z nerecyklovaných plastových obalových odpadů, [zvláštní zpráva 17/2023](#) o oběhovém hospodářství, [přezkum 2/2023](#) týkající se nebezpečného odpadu a [přezkum 4/2020](#) týkající se plastového odpadu.

- 16** Rozhodli jsme se provést tento audit, abychom získali cenné poznatky, které by mohly být podkladem pro nadcházející přezkum některých cílů ze strany Komise. Podle směrnic (směrnice o odpadech, směrnice o obalech a směrnice o skládkách odpadů) a nařízení o obalech mají být tyto přezkumy provedeny v letech 2024, 2028 a 2032, v závislosti na konkrétních cílech. V době vypracování této zprávy probíhala práce Komise na přezkumu, který měl být proveden v roce 2024 (cíl týkající se skládek).

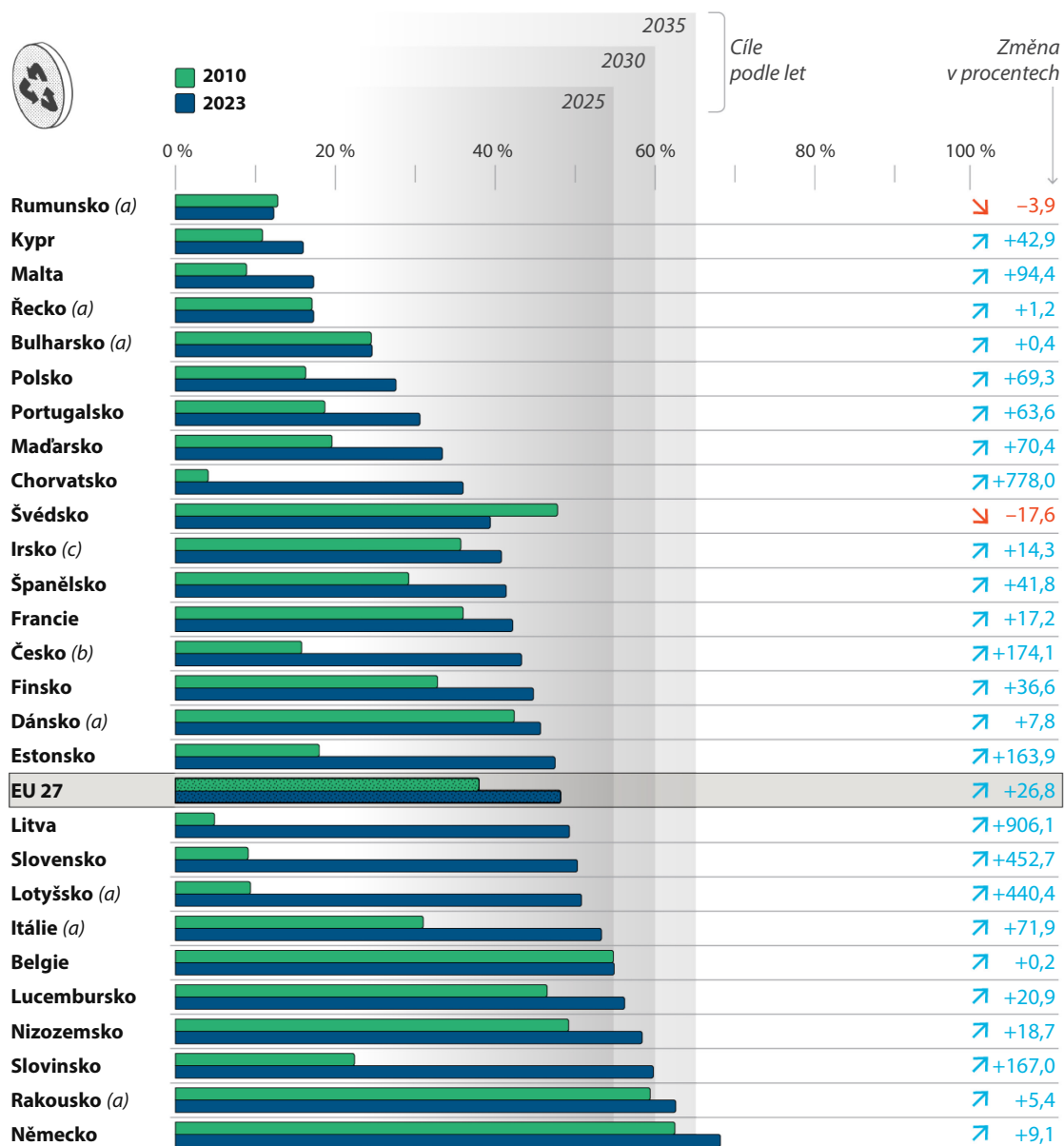
Příloha II – Pokrok členských států při plnění tří hlavních cílů v oblasti komunálního odpadu

01 S využitím databází Eurostatu jsme analyzovali pokrok členských států při plnění tří hlavních cílů v oblasti komunálního odpadu:

- „příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“, v letech 2010 až 2023 ([obrázek 1](#)),
- „příprava obalového odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“, v letech 2010 až 2022 ([obrázek 2](#)),
- „skládání jako % veškerého vyprodukovaného komunálního odpadu“, v letech 2010 až 2023 ([obrázek 3](#)).

Použili jsme údaje, které Eurostat dostává z dobrovolně předkládaných výkazů členských států, neboť díky nim lze v průběhu času vidět pokrok. Tyto údaje se mohou lišit od údajů, které členské státy vykazují v souladu s příslušnými prováděcími rozhodnutími Komise týkajícími se recyklace komunálního a skládkového odpadu a které Komise používá k posouzení plnění cílů ([příloha III](#)).

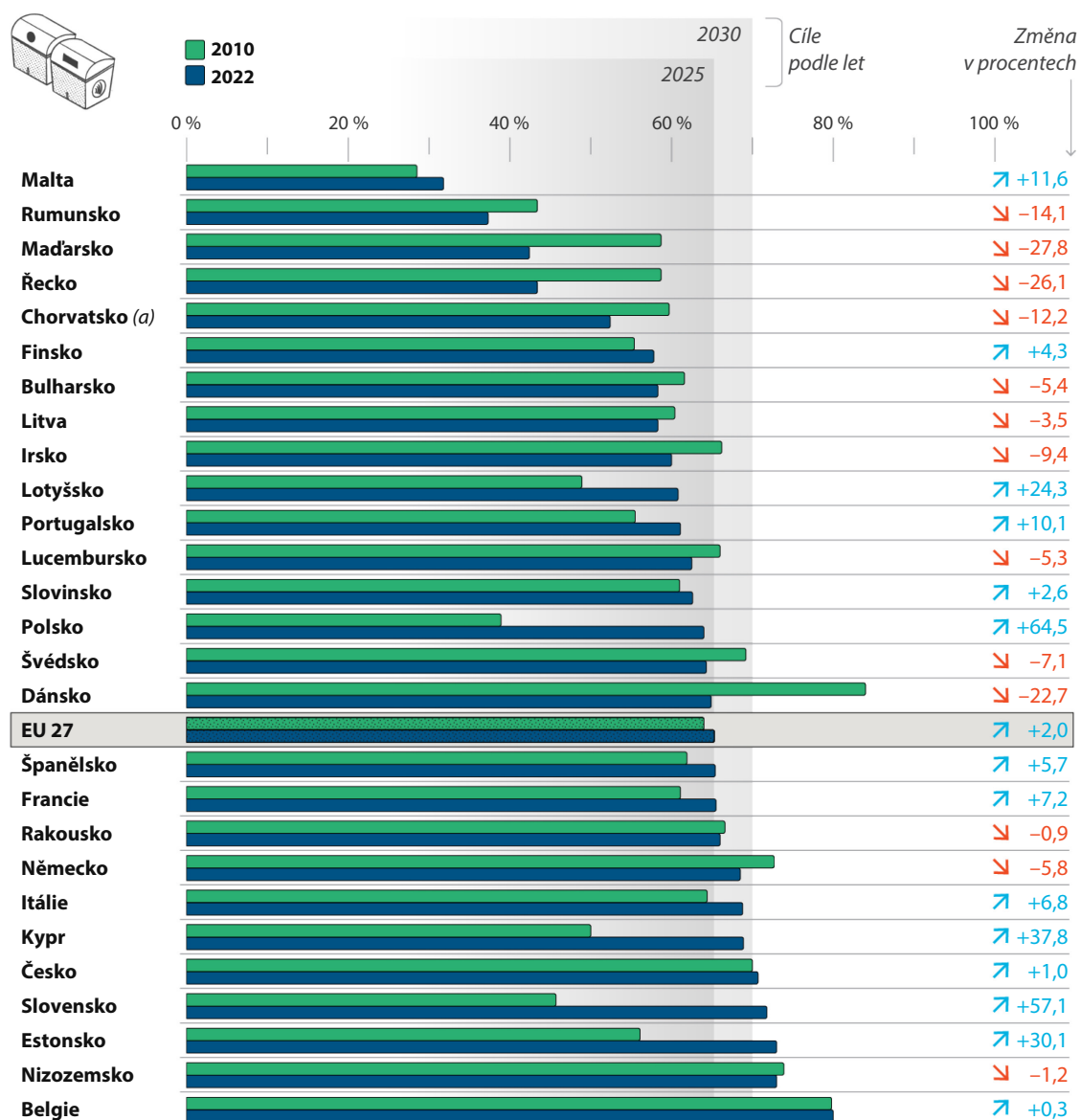
Obrázek 1 | Pokrok členských států při plnění cíle „příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“ v letech 2010 až 2023

a: údaje z roku 2022, b: údaje z roku 2021, c: údaje z roku 2020, d: údaje z roku 2011

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [sdg_11_60](#), údaje ze dne 2. října 2025.

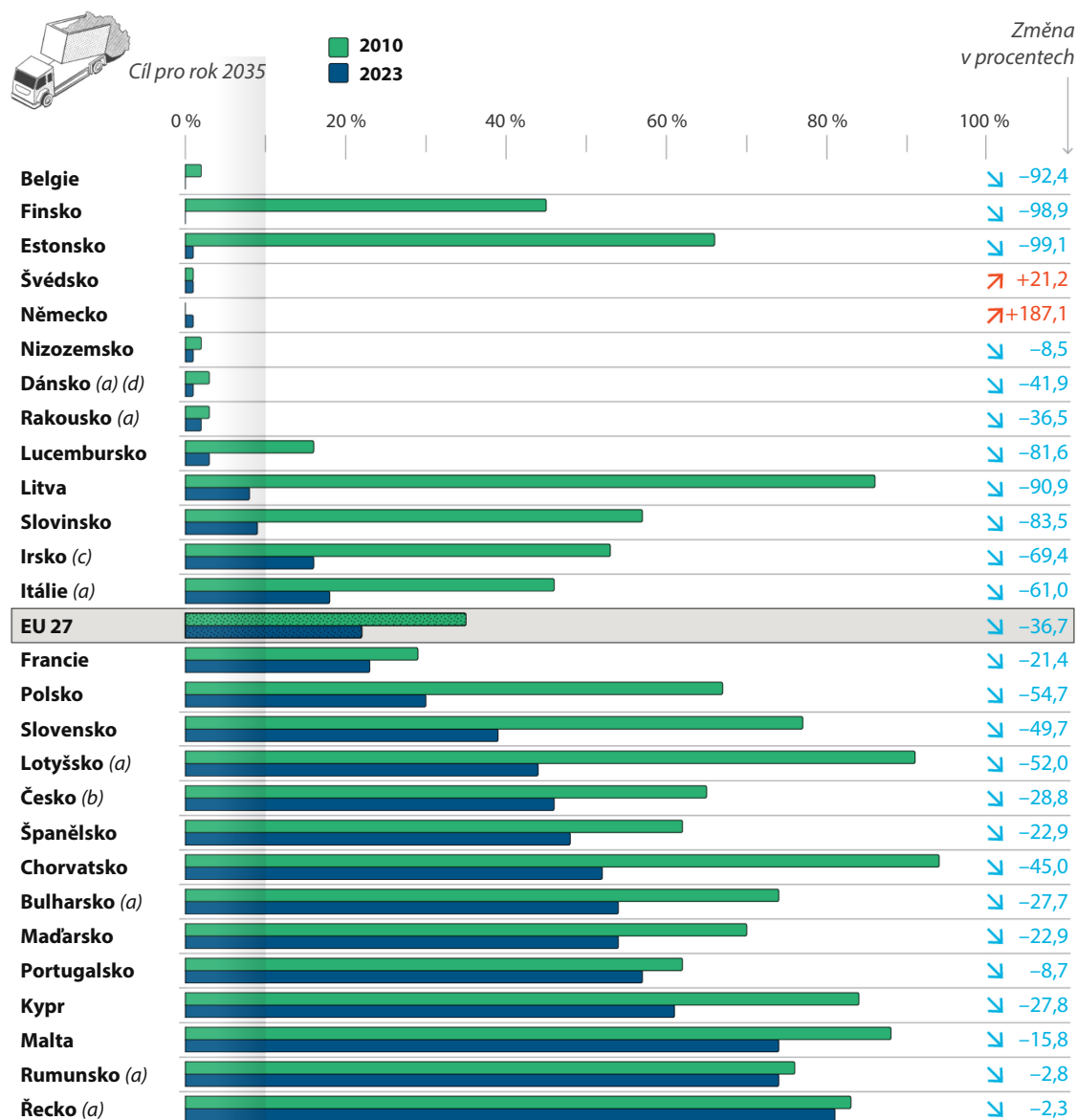
Obrázek 2 | Pokrok členských států při plnění cíle „recyklace obalového odpadu“ v letech 2010 až 2022

a: údaje z roku 2012

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [env_waspac](#), údaje ze dne 2. října 2025.

Obrázek 3 | Pokrok členských států při plnění cíle „skládání jako % veškerého vyprodukovaného komunálního odpadu“ v letech 2010 až 2023

a: údaje z roku 2022, b: údaje z roku 2021, c: údaje z roku 2020, d: údaje z roku 2011

Zdroj: EÚD na základě souboru údajů Eurostatu [env_wasmun](#), údaje ze dne 2. října 2025.

Příloha III – Srovnatelnost údajů o odpadech

- 01** Členské státy poskytují údaje na základě různých právních předpisů EU. Příslušnými právními předpisy pro údaje uvedené v této zprávě jsou [směrnice o odpadech](#), [směrnice o obalech](#), [směrnice o skládkách odpadů](#) a příslušná prováděcí rozhodnutí Komise¹ a dále [nařízení o statistice odpadů](#). Kromě toho členské státy od 80. let 20. století dobrovolně vykazují údaje na základě společného dotazníku vypracovaného Eurostatem a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Výsledkem jsou různé soubory údajů pro ukazatele, jako je množství vyprodukovaného komunálního odpadu, množství komunálního odpadu uloženého na skládky a množství recyklovaného komunálního odpadu. Termín pro vykazování podle směrnice o odpadech a směrnice o obalech je 18 měsíců po referenčním roce, zatímco dobrovolné vykazování probíhá každoročně.
- 02** Prvním faktorem, který ovlivnil srovnatelnost vykázaných výsledků z roku 2020 týkajících se cíle „příprava komunálního odpadu k opětovnému použití a jeho recyklace“ v jednotlivých členských státech, byla flexibilita, kterou členské státy měly při volbě **metody výpočtu**. Členské státy si mohly vybrat ze čtyř metod výpočtu²:
- metoda 1: míra recyklace odpadního papíru, kovů, plastů a skla z domácností (v %).
Čítec: množství recyklovaného odpadního papíru, kovů, plastů a skla z domácností;
jmenovatel: celkové množství vyprodukovaného odpadu ve stejných kategoriích odpadu z domácností,
 - metoda 2: míra recyklace odpadu z domácností a podobného odpadu (v %).
Čítec: množství recyklovaného odpadního papíru, kovů, plastů, skla a dalších jednotlivých toků odpadu z domácností nebo podobných toků odpadu; jmenovatel: celkové množství vyprodukovaného odpadu ve stejných kategoriích odpadu z domácností nebo podobného odpadu,

¹ Použité údaje jsou údaje vykázané podle přílohy IV [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/1004](#), pokud jde o míru recyklace komunálního odpadu, podle přílohy II [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/665](#), pokud jde o cíl týkající se skládkování, a podle [prováděcího rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/1885](#), pokud jde o cíl týkající se obalů a obalových odpadů.

² Rozhodnutí 2011/753/EU, příloha I.

- metoda 3: míra recyklace odpadu z domácností (v %).
Čítatel: množství recyklovaného odpadu z domácností; jmenovatel: celkové množství odpadu z domácností s výjimkou některých kategorií odpadu, nebo
- metoda 4: míra recyklace komunálního odpadu (v %).
Čítatel: množství recyklovaného komunálního odpadu; jmenovatel: množství vyprodukovaného komunálního odpadu.

03 Druhým faktorem, který nepříznivě ovlivnil srovnatelnost míry recyklace, byla nepřesnost **definice komunálního odpadu**. V rozhodnutí Komise z roku 2011³ byl komunální odpad definován jako odpad z domácností a podobný odpad. Problémy s výkladem vyvstaly v souvislosti s pojmem „podobný odpad“, který bylo třeba započítat do plnění cíle. Tyto problémy s výkladem byly uznány v posouzení dopadů⁴, které Komise připojila ke svým návrhům na změnu směrnice o odpadech, směrnice o obalech a směrnice o skládkách odpadů z roku 2014. V roce 2019 Komise tyto pojmy vyjasnila⁵.

04 Dopad rozdílného výkladu pojmu „komunální odpad“ v jednotlivých členských státech je obtížné kvantifikovat, ale může být významný, jak ukazuje příklad Belgie. Jak uvedla agentura EEA⁶, zprávy Belgie se až do roku 2019 týkaly výhradně odpadu z domácností. Od roku 2020 zahrnují také podobný odpad z podniků. To vedlo k náhlému zvýšení ukazatele „množství vyprodukovaného komunálního odpadu“ o 76 %⁷.

05 Třetím faktorem, který ovlivnil srovnatelnost údajů vykazovaných pro měření plnění cílů v oblasti recyklace pro rok 2025, je „**místo výpočtu**“. Podle směrnic z roku 2018 se odpad považuje za recyklovaný v okamžiku, kdy vstoupí do recyklačního procesu, a nikoli v okamžiku, kdy opustí proces třídění, jak tomu bylo dříve. Členské státy však mohou využít výjimku a nadále zakládat své zprávy na hmotnosti naměřené na konci procesu třídění, za předpokladu, že odpad je následně recyklován a že hmotnost materiálů nebo látek odstraněných při činnostech předcházejících recyklaci je z vykazovaného údaje odečtena.

³ [Rozhodnutí 2011/753/EU](#).

⁴ [SWD\(2014\) 207](#), oddíl 2.5.2.

⁵ [Prováděcí rozhodnutí \(EU\) 2019/1004](#).

⁶ [Waste management country profile with a focus on municipal and packaging waste – Belgium](#), EEA, březen 2025.

⁷ Eurostat, databáze [env_wasmun](#), údaje ze dne 2. dubna 2025.

- 06** Pro odhad tohoto odpočtu mohou členské státy použít průměrnou míru ztrát, pomocí níž posoudí hmotnost materiálů nebo látek odstraněných po třídění, ale před recyklací. Průměrnou míru ztrát lze použít pouze v případě, že spolehlivé údaje nelze získat jiným způsobem, a musí se vypočítat na základě pravidel, která stanoví Komise v aktu v přenesené pravomoci. Směrnice o odpadech z roku 2018 uložila Komisi, aby přijala akt v přenesené pravomoci o průměrné míře ztrát do 31. března 2019, ale tento akt dosud nebyl přijat. V naší [zvláštní zprávě](#) z roku 2024 o nových příjmech EU z nerecyklovaných plastových obalových odpadů jsme zjistili, že praxe měření množství odpadů na výstupu z procesu třídění (jak je tomu ve většině členských států) spolu s neexistencí jasných unijních pravidel týkajících se průměrné míry ztrát činí odhady množství recyklovaných odpadů v členských státech méně srovnatelné a méně spolehlivé.
- 07** Použití nového „místa výpočtu“ snižuje míru recyklace. Posouzení dopadů, které Komise připojila ke svému návrhu nařízení o obalech, odhaduje, že uplatňování nové metodiky povede ke snížení vykazované míry recyklace o 5–20 %.

Příloha IV – Právní základ EU: opatření týkající se produkce a tříděného sběru odpadů

01 Několik právních aktů zavedlo opatření k předcházení vzniku odpadů, omezení jejich produkce nebo snížení jejich dopadu na životní prostředí. Jsou uvedena v [tabulce 1](#).

Tabulka 1 | Právní základ EU: opatření k předcházení vzniku odpadů, omezení jejich produkce nebo snížení jejich dopadu na životní prostředí

Právní základ	Opatření
Omezení používání lehkých tašek Směrnice (EU) 2015/720	— Od prosince 2018 by lehké tašky již neměly být poskytovány bezplatně nebo — od prosince 2019 nesmí být spotřeba na obyvatele více než 90 tašek a od prosince 2025 více než 40 tašek.
Omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí Směrnice (EU) 2019/904	— Od roku 2021 zákaz i) těchto plastových produktů: plastových vatových tyčinek, příborů, talířů, brček, nápojových míchátek, tyček k balónkům, ii) výrobků z oxo-rozložitelných plastů a iii) nádob na potraviny a nápoje vyrobených z expandovaného polystyrenu. — Od 1. července 2024: nádoby na nápoje o objemu až tři litry musí mít připevněné uzávěry. — Od roku 2026: snížení spotřeby kelímků a nádob na potraviny tak, aby bylo dosaženo měřitelného kvantitativního snížení oproti roku 2022.
Obaly a obalové odpady Nařízení (EU) 2025/40	— Zavedení cílů pro snížení množství obalových odpadů na obyvatele o 5 % do roku 2030, o 10 % do roku 2035 a o 15 % do roku 2040. — Od ledna 2030 zákaz některých formátů plastových obalů na jedno použití, například těch, které se v současné době používají na čerstvé ovoce a zeleninu, miniaturní hotelové toaletní potřeby, jednotlivé porce ochucovadel (např. omáčky, smetana, cukr). Požadavky na obsah recyklovaného materiálu v obalech platné od roku 2030: — 30 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty vyrobených z polyethylentereftalátu (PET), kromě plastových nápojových lahví na jedno použití, — 10 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty, jež jsou vyrobeny z jiných plastových materiálů, než je PET, kromě plastových nápojových lahví na jedno použití, — 30 % u plastových nápojových lahví na jedno použití, — 35 % u jiných plastových obalů. Od roku 2030: alespoň 10 % nápojů a jídla k odnesení s sebou by se mělo prodávat v opětovně použitelných obalech. Od roku 2030 by také měly být všechny obaly recyklovatelné.

02 Několik právních předpisů zavedlo opatření na podporu tříděného sběru odpadu. Jsou podrobně popsána v [tabulce 2](#).

Tabulka 2 | Opatření v právním základu EU týkající se tříděného sběru

Právní základ	Opatření
Omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí Směrnice (EU) 2019/904	— Od roku 2025: zajištění tříděného sběru 77 % plastových lahví. — Od roku 2029: zajištění tříděného sběru 90 % plastových lahví.
Obaly a obalové odpady Nařízení (EU) 2025/40	— Od roku 2029: zajištění tříděného sběru 90 % plastových a kovových nádob na nápoje na jedno použití (systémy zálohování a zpětného odběru se stanou povinné).

Příloha V – Zpětně získané recyklovatelné materiály a jejich prodejní ceny

- 01** Cílem středisek pro nakládání s odpady je třídít a zpracovávat odpad, aby se snížilo množství odpadu, který končí na skládkách, vracet ekonomicky hodnotný materiál zpět do ekonomiky (oběhovost) a snižovat náklady na odstraňování odpadu prodejem recyklovatelného materiálu.
- 02** Výstupy v podobě recyklovatelného materiálu se liší podle druhu odpadu.
- U zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu, která zpracovávají směsný odpad, jsou výstupy obecně nízké, v našem vzorku (u projektů, o nichž jsme získali informace) to bylo méně než 6 %. Očekává se nárůst výstupů, protože od konce roku 2023 musí být důležitá kategorie komunálního odpadu – tj. biologický odpad – tříděna a recyklována u zdroje nebo sbírána odděleně.
 - Zařízení pro třídění odpadu z tříděného sběru mají vyšší výstupy, které se v našem vzorku pohybovaly od 20 % do 75 % (u projektů, o nichž jsme získali informace). Vyšší kvalita sbíraného odpadu znamená vyšší výstupy. Může například docházet ke kontaminaci odpadu, pokud domácnosti nedodržují pravidla, například vyhazují směsný odpad do nádob určených pouze na papír.
- 03** Ceny, které provozovatelé získali při prodeji recyklovatelných materiálů, se (u projektů, o kterých se nám podařilo získat informace) liší podle druhu materiálu.
- U některých materiálů, jako je hliník a polyethylentereftalát (PET), dostali provozovatelé zařízení od subjektů provádějících recyklaci vysoké ceny (např. více než 1 000 EUR za tunu hliníku).
 - Ceny jiných materiálů, jako je sklo a někdy i papír, však byly nízké nebo se dokonce blížily nule a často byly pod průměrem EU (viz údaje Eurostatu o cenách¹). Eurostat poukazuje na skutečnost, že sklo je těžký a levný materiál, a při obchodování s odpadním sklem tvoří značnou část celkových nákladů náklady na dopravu.
 - Provozovatelé dále uvedli, že prodej plastových fólií je náročný. Subjekty provádějící recyklaci někdy požadovaly zaplacení za to, že je převezmou, nebo provozovatelé platili cementárnám, aby je použily jako palivo.

¹ Eurostat, Recycling – secondary material price indicator.

Příloha VI – Financování politiky soudržnosti

01 Členské státy podávají zprávy o využívání finančních prostředků v rámci politiky soudržnosti pomocí předem stanovených kódů intervencí. U řízení komunálního odpadu se příslušné kódy týkaly nižších i vyšších stupňů hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- nižší stupně: za období 2014–2020 kód zahrnující skládkování, spalování a mechanicko-biologickou úpravu (kód 018) a za období 2021–2027 sem spadalo zpracování zbytkového odpadu a výjimečně skládkování (kódy 068 a 183);
- vyšší stupně: za období 2014–2020 sem spadají opatření k minimalizaci, třídění a recyklaci odpadů (kód 017) a za období 2021–2027 sem spadají opatření k předcházení vzniku, minimalizaci, třídění, opětovnému použití a recyklaci odpadů (kód 067).

02 Rozdělení finančních prostředků na politiku soudržnosti mezi vyšší a nižší část hierarchie způsobů nakládání s odpady pro období 2014–2020 a 2021–2027 je uvedeno v [tabulce 1](#). Tyto údaje zahrnují celou EU a čtyři členské státy, které jsme kontrolovali.

Tabulka 1 | Rozdělení finančních prostředků na politiku soudržnosti mezi vyšší a nižší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady (konec roku 2023) (%)

Členský stát	Nižší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady		Vyšší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady	
	2014–2020	2021–2027	2014–2020	2021–2027
EU	40 %	20 %	59 %	80 %
Řecko	79 %	71 %	21 %	29 %
Polsko	63 %	1 %	37 %	99 %
Portugalsko	46 %	0 %	54 %	100 %
Rumunsko	56 %	0 %	44 %	100 %

Zdroj: EÚD na základě [platformy otevřených dat politiky soudržnosti](#) (aktualizace z 5. dubna 2024 pro období 2014–2020 a aktualizace z 10. dubna 2025 pro období 2021–2027).

03 V *tabulce 2* jsou uvedeny údaje o míře čerpání finančních prostředků na politiku soudržnosti v období 2014–2020. Pro období 2021–2027 zatím nelze poskytnout vypovídající údaje, neboť provádění bylo zahájeno pozdě a postupuje pomalu.

Tabulka 2 | Finanční prostředky politiky soudržnosti (období 2014–2020) – čerpání (konec roku 2023), (částky v milionech EUR)

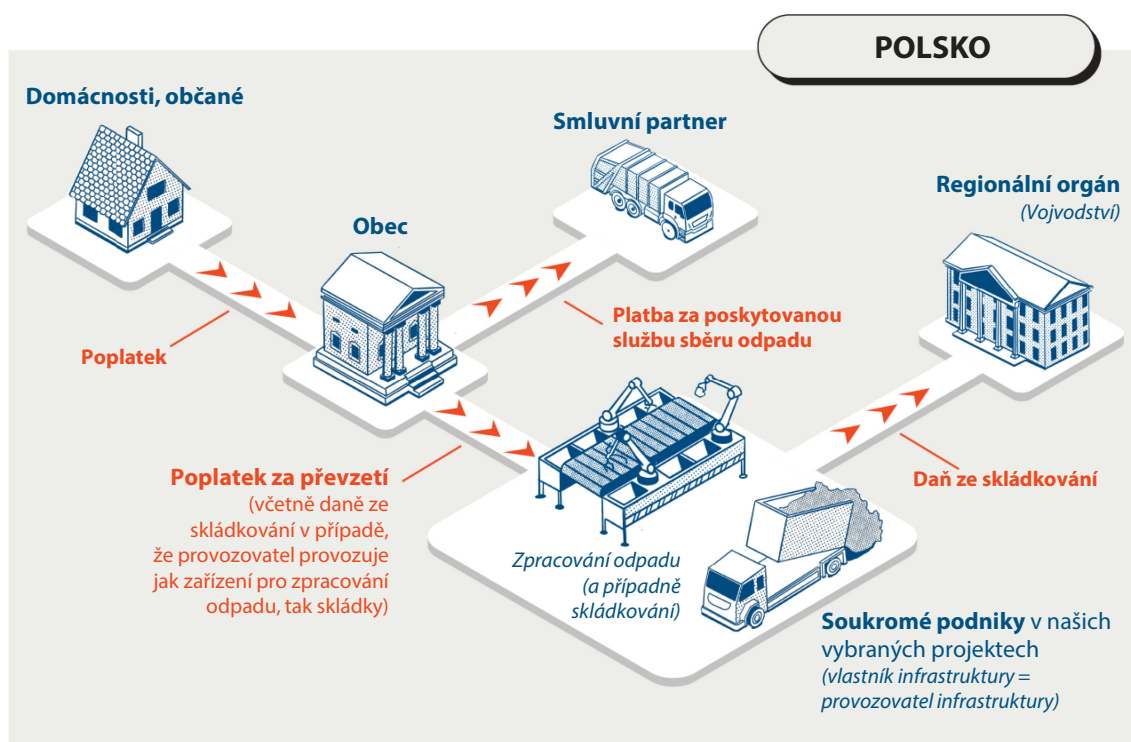
Členský stát	Původně plánováno (1)	Konečně plánováno (2)	Vynaložená částka (3)	Čerpání (3)/(2)
Nižší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady				
EU	2 775	1 514	1 326	88 %
Řecko	593	317	299	94 %
Polsko	628	109	368	336 %
Portugalsko	190	145	148	102 %
Rumunsko	248	248	101	41 %
Vyšší stupně hierarchie způsobů nakládání s odpady				
EU	2 123	2 041	1 917	94 %
Řecko	148	178	79	44 %
Polsko	637	368	219	60 %
Portugalsko	123	165	176	107 %
Rumunsko	70	70	79	113 %

Zdroj: EÚD na základě [platformy otevřených dat politiky soudržnosti](#) (aktualizace z 5. dubna 2024 pro období 2014–2020 a aktualizace z 10. dubna 2025 pro období 2021–2027).

Příloha VII – Nakládání s odpady: hlavní zúčastněné strany a finanční toky

Obrázek 1, obrázek 2 a obrázek 3 znázorňují hlavní zúčastněné strany a finanční toky v oblasti nakládání s odpady v Polsku, Portugalsku a Rumunsku.

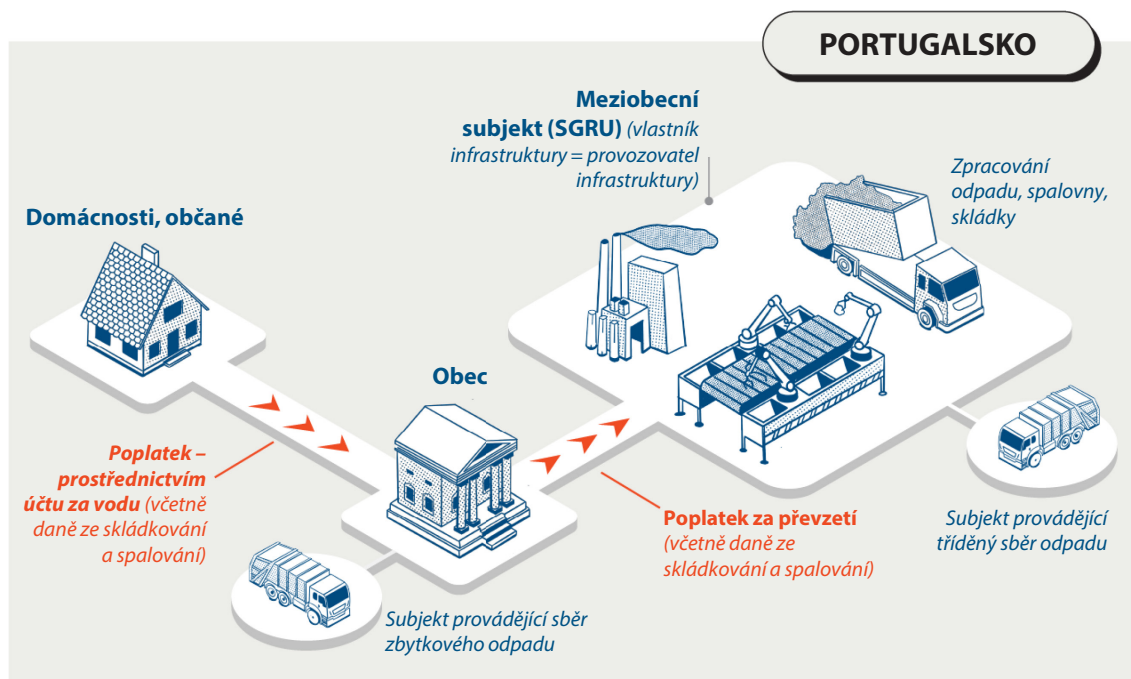
Obrázek 1 | Polsko – hlavní zúčastněné strany a finanční toky v oblasti nakládání s komunálním odpadem

Pozn.: v případě námi vybraných projektů byly podniky vlastníci a provozující infrastrukturu plně ve vlastnictví příslušné obce.

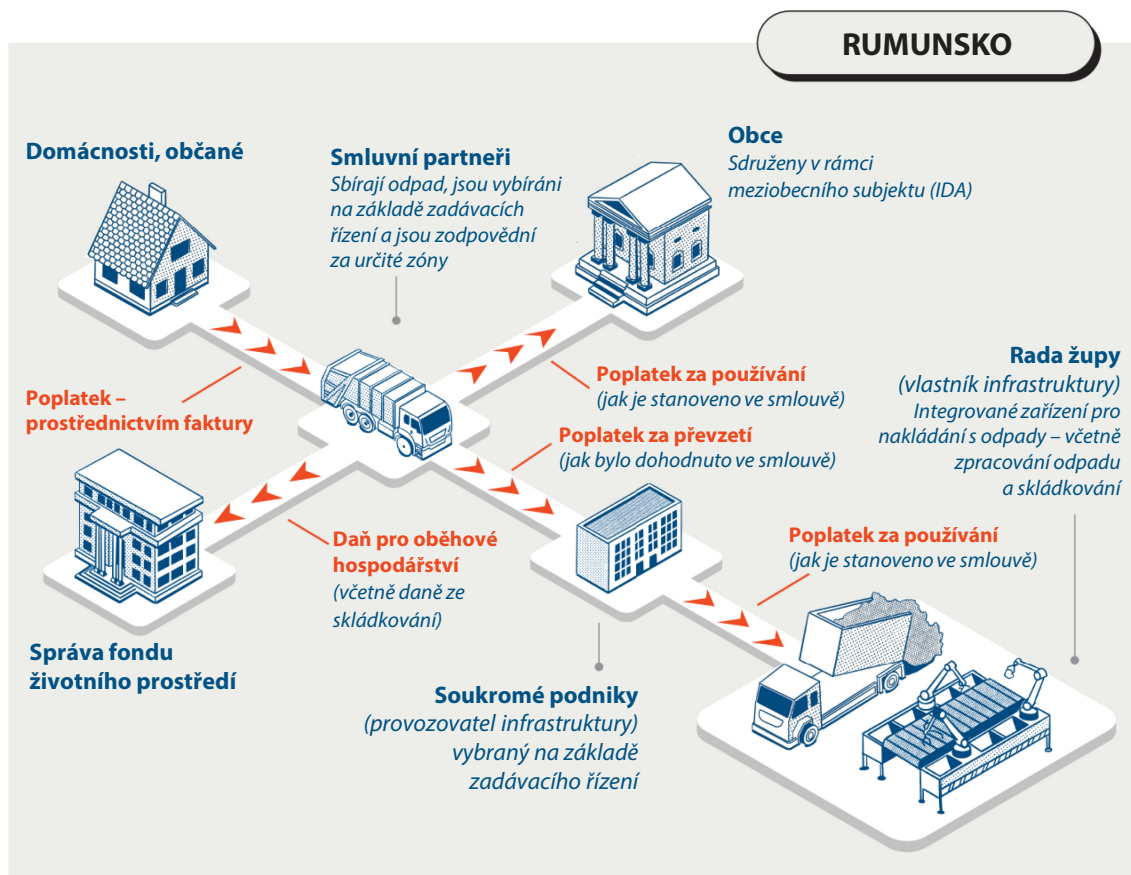
Zdroj: EÚD.

Obrázek 2 | Portugalsko – hlavní zúčastněné strany a finanční toky v oblasti nakládání s komunálním odpadem

Zdroj: EÚD.

Obrázek 3 | Rumunsko – hlavní zúčastněné strany a finanční toky v oblasti nakládání s komunálním odpadem

Zdroj: EÚD.

Použité zkratky:

EEA	Evropská agentura pro životní prostředí
HDP	hrubý domácí produkt
PET	polyethylentereftalát

Glosář

Ekonomické nástroje	Daňové nebo jiné finanční nástroje, které mají motivovat určité chování nebo od něj odrazovat, např. daně ze skládkování nebo systémy zálohování a zpětného odběru.
Evropský semestr	Roční cyklus, který je rámcem pro koordinaci hospodářských politik členských států EU a monitorování pokroku.
Mechanicko-biologická úprava	Třídění smíšeného odpadu s následnou anaerobní digestí nebo kompostováním zbývající biologicky rozložitelné hmoty.
Méně rozvinutý region	Region EU, v němž je HDP na obyvatele nižší než 75 % HDP EU jako celku.
Nástroj pro oživení a odolnost	Mechanismus finanční podpory EU pro zmírnění hospodářského a sociálního dopadu pandemie COVID-19 a stimulaci oživení a pro řešení výzev souvisejících s ekologičtější a digitálnější budoucností.
Oběhové hospodářství	Hospodářský systém založený na opětovném využití, sdílení, opravě, renovaci, repasování a recyklaci materiálů za účelem minimalizace využívání zdrojů, odpadů a emisí.
Plán pro oživení a odolnost	Dokument, který stanoví zamýšlené reformy a investice členského státu v rámci Nástroje pro oživení a odolnost.
Platby podle množství odpadu	Původci odpadů platí poplatek na základě skutečného množství vyprodukovaného odpadu, tj. hmotnosti nebo objemu.
Program (v rámci politiky soudržnosti)	Rámec pro provádění projektů týkajících se soudržnosti financovaných EU v souladu s prioritami a cíli stanovenými v dohodě o partnerství mezi Komisí a dotčeným členským státem.
Příprava k opětovnému použití	Kontrola, čištění nebo oprava výrobků nebo jejich částí, které se staly odpady, aby mohly být bez dalšího zpracování opětovně použity.
Recyklace	Přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky pro jejich původní nebo pro jiné účely.
Využití	Zpracování, jehož výsledkem je odpad, který může být použit jako náhrada za jiné materiály, nebo odpad, který je připraven k určitému účelu, ať už v zařízení na zpracování odpadů nebo v širším hospodářství.
Zásada „znečišťovatel platí“	Zásada, podle níž subjekty, které způsobují nebo by mohly způsobit znečištění, musí nést náklady na jeho prevenci, kontrolu nebo nápravu.
Zpracování (odpadu)	Proces, který mění fyzikální, chemické nebo biologické složení odpadu před jeho využitím nebo odstraněním.

Odpovědi Komise

<https://www.eca.europa.eu/cs/publications/sr-2025-23>

Harmonogram

<https://www.eca.europa.eu/cs/publications/sr-2025-23>

Auditní tým

EÚD ve svých zvláštních zprávách informuje o výsledcích auditů politik a programů EU či témat z oblasti správy a řízení zaměřených na konkrétní oblasti rozpočtu. Účetní dvůr vybírá a koncipuje tyto auditní úkoly tak, aby byl jejich dopad co největší, a zohledňuje přitom rizika pro výkonnost nebo zajištění souladu s předpisy, objem příslušných příjmů či výdajů, očekávaný vývoj, politické zájmy a zájem veřejnosti.

Tento audit výkonnosti provedl auditní senát II, který se zaměřuje na investice ve prospěch soudržnosti, růstu a začleňování a jemuž předsedá členka EÚD Annemie Turtelboomová.

Audit vedl člen EÚD Stef Blok a podporu mu poskytovali vedoucí kabinetu

Johan Adriaan Lok a tajemnice kabinetu Laurence Szwajkajzerová, vyšší manažerka Marion Colonerusová, vedoucí úkolu Chrysoula Latopoulouová, zástupkyně vedoucí úkolu Katarzyna Solareková a auditoři Juan Antonio Vázquez Rivera, Alfredo Ladeira, Marilena Elena Frigurasová a Amelia Padurariuová. Grafickou podporu zajišťovala Alexandra-Elena Maziluová.

Zleva doprava: Juan Antonio Vázquez Rivera, Laurence Szwajkajzerová, Stef Blok, Johan Adriaan Lok, Marion Colonerusová, Marilena Elena Frigurasová.

AUTORSKÁ PRÁVA

© Evropská unie, 2025

Politiku opakovaného použití dokumentů Evropského účetního dvora (EÚD) upravuje [rozhodnutí Evropského účetního dvora 6-2019](#) o politice týkající se veřejně přístupných dat a opakovaném použití dokumentů.

Pokud není uvedeno jinak (například v jednotlivých upozorněních o ochraně autorských práv), je obsah EÚD vlastněný EU předmětem licence [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). Opakované použití je tedy obecně povoleno za podmínky, že je uveden zdroj a případné změny jsou označeny. Osoby opakovaně používající obsah EÚD nesmí měnit jeho původní význam či sdělení. EÚD nenese za jakékoli důsledky opakovaného použití odpovědnost.

Pokud určitý obsah zobrazuje identifikovatelné fyzické osoby, například na fotografiích zaměstnanců EÚD, nebo zahrnuje díla třetích stran, je nutno získat další povolení.

Je-li takové povolení poskytnuto, ruší a nahrazuje výše uvedené obecné povolení a musí jasně uvádět veškerá omezení týkající se použití.

K použití nebo reprodukci obsahu, který není ve vlastnictví EU, může být nezbytné požádat o svolení přímo držitele autorských práv.

Programové vybavení nebo dokumenty, na něž se vztahují práva průmyslového vlastnictví, například patenty, ochranné známky, zapsané (průmyslové) vzory, loga a názvy, jsou z politiky EÚD pro opakované použití vyloučeny.

Internetové stránky orgánů a institucí Evropské unie využívající doménu europa.eu obsahují odkazy na stránky třetích stran. Protože nad jejich obsahem nemá EÚD žádnou kontrolu, doporučujeme seznámit se s jejich vlastními zásadami ochrany soukromí a politikou v oblasti autorských práv.

Použití loga EÚD

Logo EÚD nesmí být použito bez předchozího souhlasu EÚD.

HTML	ISBN 978-92. 849. 5808-5	ISSN 1977–5628	doi:10.2865/3536338	QJ-01-25-053-CS-Q
PDF	ISBN 978-92. 849. 5809-2	ISSN 1977–5628	doi:10.2865/2582777	QJ-01-25-053-CS-N

JAK CITOVAT

Evropský účetní dvůr, [zvláštní zpráva 23/2025](#): „Nakládání s komunálním odpadem: i přes postupné zlepšování zůstávají výzvy pro pokrok EU na cestě k oběhovému hospodářství stále aktuální“, Úřad pro publikace Evropské unie, 2025.

Cílem odpadové politiky EU je přechod na oběhové hospodářství. Pokud jde o komunální odpad, dospěli jsme k závěru, že EU posílila požadavky stanovené v právních předpisech. Stanovila cíle pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci odpadu a pro omezení skládkování. Mnoho členských států se však potýká s finančními omezeními, nedostatky v plánování a problémy při provádění svých plánů pro nakládání s odpady, včetně budování nové infrastruktury. Tříděný sběr odpadu zůstává většinou na velmi nízké úrovni a sazby za odpad, které jsou účtovány občanům, nepokrývají všechny náklady na zpracování s odpady. Doporučujeme, aby Komise řešila problémy na trhu recyklace odpadů (a zlepšila tak životaschopnost postupů oběhového hospodářství), lépe využívala nástroje pro monitorování a prosazování a posoudila proveditelnost harmonizace daní ze skládkování a spalování.

Zvláštní zpráva EÚD podle čl. 287 odst. 4 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU.

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Úřad pro publikace
Evropské unie

EVROPSKÝ ÚČETNÍ DVŮR
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUCEMBURSKO

Tel.: +352 4398 – 1

Dotazy: eca.europa.eu/cs/contact
Internetová stránka: eca.europa.eu
Sociální síť: @EUauditors